

მაგდა მამია ნატო ლელა
ნელი თამაზი
დალი

წიგნი
სულის მაძიებელთათვის

თბილისი 2013
“გეორგია”

UDC(უკ) 821.353.1-4

თ-159

თარგმანები და საავტორო ესეები

თამაზ თავაძისა

ISBN 978-9941-0-5838-7

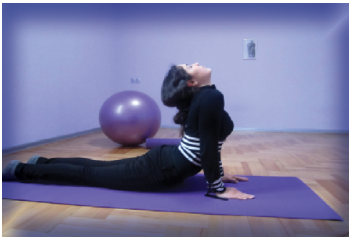
იოგას სკოლა «ოქროს საწმისი» მასწავლებელი თამაზ თავაძე

მისამართი:

თბილისი, ანა კალანდაძის (ყოფილი ბულაჩაურის)
ქ №7 I სად; I სართული

ტელ: 599 96 99 11; (995) 0 790 50 18 69

E-mail: tpt3839@mail.ru

წინასიტყვაობა

ძვირფასო მკითხველო, თქვენს წინაშე უაღრესად ლამაზი და ულამაზესი და ...ზეულამაზესი ბავშვებისა და ღმერთის, დედისა და საერთოდ მშობლების განუმეორებლად ტკბილი წიგნია გადაშლილი. ეს იდეა უცხოეთში დაიბადა, შემდეგ რუსეთი დაესესხა მას და... აღმოჩნდა, რომ თურმე ჩვენ, ეროვნული სულის წიაღში გვეყოლია ისეთი სულმნათი მამულიშვილი, რომელმაც წიგნი და მისი შინაარსი უმოკლეს ესსეში ისე გადმოგვცა, რომ მასზე უკეთესად ვერავინ იტყვის და ვერც იტყოდა მთელს მსოფლიოში და რაც მთავარია, უცხოეთზე ადრე გაახმოვანა მან ის უძვირფასესი იდეა, რომელიც ამ პატარა, მაგრამ უსასრულო შინაარსის მქონე წიგნითაა გადმოცემული. ეს უკვდავი, ბუმბერაზი და მოკრძალებული ადამიანი ნოდარ დუმბაძეა....

“დედაშენი არის ღმერთი! შენ რომ ზიხარ და უყურებ. ისიც რომ გიყურებს. შენ რომ დედას ეძახი და ის შვილს გეძახის, ამიტომ შენ გგონია ღმერთი არ არის? შენ ღმერთი ვინ გგონია? წვერებიანი ბაბუა?”

ღრუბლებზე ზის და პირს რომ იბანს – წვიმა მოდის? და ღმერთი ისე ნათელია, ისე ახლობელი, ისე ახლო და ისე უბრალო, რომ როდესაც ხედავ, არ იცვი რომ ღმერთია, ამაშია ღმერთის უბედურება, ამიტომ არ წამთ ღმერთისა.

ღმერთი რომ სხვაგან იყოს, შორს ჩვენგან, ცალკე და მალლა, ღმერთი რომ ჩვენში არ იყოს, მაშინ ყველა იწამებდა. ამაშია საქმე!.. ღმერთი მაშინ უნდა იწამო, ღმერთის სახე რომ არ აქვს, რომ არ ჰგავს ღმერთს, რომ არ გეუბნება, ღმერთი ვარო, პურს რომ გიყოფს, სადილს რომ გიკეთებს, ტანზე რომ გაცმევს, თავზე რომ გახურავს, გიღიმის და გეფერება, გოცნის და ტირის შენი გულისთვის, კვდება შენი გულისთვის, ცივა, წყურია, შია შენთან ერთად, სულს აძლევს ეშმაკს შენი გულისთვის, მაშინ უნდა იწამო... აბა, ღმერთმა თუ თავისი სახე გაჩვენა, კედელთან მიგაყენა, ყური აგიწია და თვითონ თუ გითხრა ღმერთი ვარ და მიწამეო, მაშინ რაღად უნდა ღმერთს შენი რწმენა?

ასეთ ღმერთს შენ კი არა, ყველა იწამებს. ღმერთი მაშინ უნდა იწამო, შენ რომ გგავს, მე რომ მგავს, დედაშენს რომ ჰგავს, გასაგებია?”

ნოდარ დუმბაძე

ნოდარ ღუმბაძის ამ შედევიდან თქვენ მიხვდებით, რომ იგი ის ადამიანი იყო, რომელიც წმინდანთა და მოციქულთა ტოლფასი ამოცანის ამოხსნის უნარიანი ყოფილა. მოციქულები და წმინდანები ხომ გულს პოულობდნენ და ასე ეზიარებოდნენ ღმერთს?! დიახ, ნოდარმაც მიაგნო გამჩენს და თქვენ მისი ამ ყველაზე დიდი შედეგის მონაკვეთიდან გამომდინარე მიხვდებით, რომ ის საიდუმლო, რომელსაც ქვემოთ მოყვანილი იგავი შეიცავს, ნოდარ ღუმბაძემ წმინდანთა და მოციქულთა მსგავსად, სულ რამოდენიმე სტრიქონში გახსნა, – მან ზუსტად იცოდა და ჩვენც გაგვანდო თუ სადაა და ვინაა ღმერთი...

...და შეჰქმნა ღმერთმა ადამიანი თავის ხატად და მსგავსად და ...შეაწუხა ადამიანმა: ყოველი სურვილისას მამასთან მიდიოდა... და მინდაო, და ისიც უსრულებდა. სად არ დაემალა მას ღმერთი, – იქნებ დამოუკიდებლობა ისწავლოსო, – ხან მთვარეზე, ხან მზეზე, ხან ვარსკვლავთ შუა და ხანაც ქვესკნელში, მაგრამ ადამიანმა ყველგან მიაგნო და “მინდა” და “გეხევეწები” და “კიდევ ერთი სურვილი შემისრულეო” და... თხოვნას კი საზღვარი არ ჰქონდა...

შეწუხებული ზეციერი თხოვნით მიმართავს დემიურგებს, კოგანებს, მოციქულებს და წმინდანებს – სად დავიმალეო? მათ ურჩიეს ყველა

ის ადგილი, სადაც უფალი უკვე იმალებოდა და ამიტომაც უფალმა დაიწუნა მათი რჩევები. ბოლოს ერთმა ურჩია, – გულში დაიმალო! ღმერთი დაეჭვდა, იქ ხომ უცებ მიპოვისო. რაზეც წმინდანმა უპასუხა: კი, იქ გიპოვის, მაგრამ იქ ის მანამდე არ დაგიწყებს ძებნას და ვერც კი მიხვდება, რომ გულში ხარ, ვიდრე არ დაიტანჯება ცხოვრების სატანჯველით. და როცა გიპოვის, აღარ შეგაწუხებს და თავად გახდება შენი მსახურიო.

თ. თავაძე

მადლიერების ღოცვა ღვთისმშობლის გზავნილი

დიდება შენ, ღმერთო, რამეთუ შენ უწყი ვინ ვარ მე და ვინ ვიყავი. დიდება შენ, უფალო, რამეთუ შენ მომეცი შანსი, შესაძლებლობა ადგამადლო სული ჩემი. მადლობა შენ, ღმერთო, რამეთუ მომივლინე ბევრი განსაცდელი, რამეთუ მე ვისწავლე, შევიმეცნე ბევრი რამ. მადლობა შენ, თავო ჩემო, რამეთუ ჩემში ფეთქავს გული დღემდე, რომ მე მესმის მისი.

მადლობა შენ, გულო ჩემო, რომ მაპატიე და შემიხედე უვიცობა ჩემი, მადლობა შენ, მტევანო ჩემო, რამეთუ მოწყურებულმა ვაზი არ დააჭკენე ჩემში. მადლობა თქვენ, თვალნო ჩემნო, რამეთუ არ დაგაბრმავათ სიბნელები ჩემში. მადლობა თქვენ, ყურნო ჩემნო, რამეთუ არ დაგაყრუათ უვიცობამ ჩემმან. მადლობა შენ, დედავ ჩემო, მიწავ ჩემო, რამეთუ არ გამხადე შენს ნაწილად ჩემი ბოროტების განდევნამდე გულიდან ჩემიდან. მადლობა შენ, ცაო ჩემო, რამეთუ არ მოავლინე წარღვნა ჩემი ლეშის მოსაძირკვად. მადლობა შენ ღმერთო ჩემო, რათა მომავლინე ამ ქვეყნად და მომეც მეთხება, ძალა და უფლება ვარსებობდე შენს ვენახში, მსხმოიარე ყურძენთა შორის. მადლობა შენ, დიდო დედავ, რამეთუ მოვევლინე ქალად (კაცად), ანუ დედად (მამად). მადლობა შენ ბუნების დედავ, რამეთუ მე ვარსებობ და ვსვამ წყალს შენი ნაკადულიდან და ვსუნთქავ შენით!!!

მადლობა გულო ჩემო, რომ ხარ ღმერთიც, ბუნებაც, დიდი დედაც, დედამიწაც, წყალიც, ჰაერიც, კოსმოსიც და ფეთქავ ჩემს მკერდში.

შენ ხარ სამყარო და მე ვარ შენი ნაწილი!!!

ჭეშმარიტება ბავშვის ენით ლაპარაკობს!

ჩვენი კრისტალები. კრისტალური ბავშვები

კრისტალები—ღვთის დესპანები არიან. ყველა მათგანი, ამადლების მიმდინარე ამ მეტად მნიშვნელოვან მომენტში, ჩვენდა დასახმარებლადაა მოსული. თავისი ნათლით კრისტალები თვით პლანეტასაც დაეხმარებიან მისდა ასევე ამადლებისათვის.

რა ურთიერთობაა საჭირო იმისათვის, რომ

გავუგოთ ბავშვს, რათა დავინახოთ ის, თუ რისი ჩვენება სურს მას ჩვენთვის? კრისტალე-ბი ჩვენი ბრძენკაცებია. მათ ყველაფერი იციან, ყველაფერს ხედავენ. მათი თვალები, ვით უწ-მინდესი ის კრისტალური წყალია, რომელშიც განიწმინდება და განიბანება ნებისმიერად დაცემული სული. მხოლოდ ჩახედეთ ამ თვა-ლებს და ყველაფერი გასაგები და ნათელი გახდება. იმ თვალებში თვით სიბრძნის ქალ-ღმერთის სიბრძნეა ჩადებული და ძალია მა-მაზეციერისა.

კრისტალური ბავშვები ჩვენთან სხვადასხვა გალაქტიკებიდან და სხვადასხვა პლანეტე-ბიდან არიან მოსული და ყოველი მათგანი თავისი მისიითაა მოვლენილი. ყოველ მათ-განს თავისი ამოცანა აქვს და თავისი ად-გილი გააჩნია ამაღლების ამ მომენტისათ-ვის. ზუსტად ამ მომენტისათვის ისინი ჩვენდა მოსამზადებლად მოვიდნენ. ბრძოლის დროს ჩვენ ყველანი ერთად ვიქნებით და კრისტალე-ბი უმთავრეს როლს აიღებენ საკუთარ თავზე. თავისი სინათლით ისინი ადამაღლებენ ჩვენს პლანეტას.

როგორი ურთიერთობა უნდა დაამყარონ მშობლებმა ჩვენს ამ პაწაწინა ბრძენთაბრძენ არსებებთან? უპირველეს ყოვლისა, მშობლებ-

მა უნდა დაინახონ და შეიგნონ ის, თუ ვინ დგას მათ წინაშე. მათ წინაშე ბავშვი და ზრდასრული ბრძენია ერთდროულად. იგი მზადაა პასუხი გასცეს თქვენს ყოველ შეკითხვას სიტყვით, ტელეპატიურად, მოქმედებით, მიმიკით, ჟესტებით და ა.შ. უბრალოდ დააკვირდით მათ და ისინიც ყველაფერს გიჩვენებენ და მოგითხრობენ. ეხლა კრისტალების სახით მოეფლინენ ყველა ჩვენთაგანს ბრძენი მასწავლებლები, სულიერი მოძღვრები და თანაშემწენი. დახმარების მისაღებად საჭიროა მათთან ურთიერთობა. უპირველესად ყოვლისა კრისტალები უნდა გიყვარდეთ და მიიღოთ ისინი ისეთებად, როგორებიც არიან, მიუხედავად იმისა იცნობთ თქვენ ბავშვს თუ არა. ერთმანეთთან ბავშვები ურთიერთობენ ტელეპატიურად ისევე სრულფასოვნად, როგორც შენ ურთიერთობ ერთ რომელიმე ბავშვთან და შენც ზუსტად ისეთივე ურთიერთობა გაქვს პლანეტის ყველა დანარჩენ ბავშვებთან, თუმცა ამას ვერ აცნობიერებ. ამიტომ, თუ ერთ რომელიმე ბავშვთან შედიხარ კონტაქტში, ამით შენ ყველა ბავშვთან ამყარებ კავშირს. გიყვარს ერთი ბავშვი, მაშასადამე გიყვარს ყველა ბავშვი. თუ ერთ რომელიმე ბავშვს არ ღებულობ, მაშასადამე არ ღებულობ არც ერთს, და რა თქმა

უნდა, რომ ბავშვებთან ერთად თვით ღმერთსაც. იმიტომ რომ კრისტალები ყველაფერს ხელავენ და ყველაფერი იციან, იმიტომ ვერ გაექცევი მათ ისევე, როგორც ვერ გაექცევი ღმერთს და საკუთარ თავს.

თუ ბავშვი რაღაცას გთხოვთ, საჭიროა ყველაფერი გააკეთოთ ისე, როგორც იგი ითხოვს ამას, რადგან იგი უბრალოდ რიდი გთხოვს, არამედ იგი ამით რაღაცას განიშნებთ, რაღაცას გიჩვენებთ. მიჰყევით მას კვალდაკვალ, ნურაფერს დაუშლით, გააკეთოს რაც სურს. ნუ აუკრძალავთ მას ამ ქვეყნის ცქერით ტკობას, უჩვენეთ მას იგი, მისთვის ხომ ყველაფერი სიახლეა. მართალია ეს თქვენთვისაა მოსაბეზრებელი, მაგრამ ყოველივე ეს პირველად ხდება მის ცხოვრებაში. მიუშვით იგი, დაე იჯეროს გული თამაშით. თუკი თქვენი თვალსაზრისით რაღაც აბსურდულია მის თამაშსა თუ საქციელში, აუხსენით მას ის, თუ რატომ არ ღირს ამის გაკეთება და ბავშვი ამას მიხვდება, ყველაფერს იგრძნობს. ამიტომ იგი უარს იტყვის თავის საქციელზე, თუკი დანამდვილებით დაუმტკიცებთ მას თქვენს აზრს.

არასოდეს განახორციელოთ ზეწოლა ბავშვზე, მათი ძალა თვით ღმერთის ძალაა, ამი-

ტომ ნუ ეთამაშებით ღვთის ძაღვს, რამეთუ შედეგები შესაძლოა თქვენს სასარგებლოდ არ დასრულდეს.

ბავშვი თქვენთან გულით ურთიერთობაში შემოდის. ვისაც გული გახსნილი აქვს სიყვარულისათვის, მხოლოდ ის შესძლებს ბავშვთან ერთმთლიანობას და აღარ დაგჭირდებათ ბავშვთა ფსიქოლოგები, რადგან თქვენი ბავშვი თქვენი პირადი ფსიქოლოგია. თქვენს თვალწინ ჭეშმარიტი სულის მკურნალია. მიუხედავად გვერდში, მოეხვეთ, აკოცეთ, უთხარით მას, რომ იგი ყველაზე კარგი და ყველაზე ძვირფასია თქვენთვის, რომ იგი თქვენი განძია, თქვენი მზე და მთვარე ერთდროულად. უთხარით, თუ როგორ აფასებთ მას, როგორ გიყვართ და

რა საყვარელია თქვენთვის. მშობლები წარამარა უნდა ეუბნებოდნენ ამას საკუთარ ბავშვებს: ჩვენ გვიყვარხარ, რა კარგია, რომ შენ გყვავხარ. და თქვენ დაინახავთ, რომ ყველაზე ძვირფას საჩუქარს იგი თქვენთვის გააკეთებს, თქვენ ვერც კი წარმოიდგენთ იმას, რასაც ის გააკეთებს თქვენთვის. თქვენს გვერდში თავის ყოფნით იგი გამშვიდებთ, საკუთარი სინათლით გასუფთავებთ თქვენ. იმას, რასაც იგი ყოველთვის აკეთებს, ასევე ყოველთვის რთლი იგრძნობთ, თუკი თქვენი მეოთხე ჩაკრამი, სიცოცხლისადმი სიყვარულის ჩაკრამი, ღმერთის ჩაკრამი, – ანუ გული, – ჩაკეტილია. რაც მეტად რთული ურთიერთობა გაქვთ ბავშვთან, მით უფრო ძლიერად ხსნის იგი თქვენს გულს და აღვიძებს მას. თუკი ჩაკრამი გახსნილი გაქვთ, მაშინ ბავშვთან ურთიერთობის პრობლემაც არ გექნებათ. თქვენ უბრალოდ ხარობთ იმით, რომ ასეთი საოცრება გყავთ.

როგორ უნდა გავუგოთ ბავშვებს?

უპირველესად ყოვლისა საკუთარი თავი უნდა შეიყვაროთ, უნდა შეიყვაროთ ღმერთი საკუთარ გულში, უნდა შეიყვაროთ მთელი სამყარო. საკუთარი თავის სიყვარულით თქვენ შეიყვარებთ ადამიანს და ადამიანებს

შეუყვარდებით თქვენ. სიყვარულის ამ ენერჯის ღვთაებრივი ძალით იხსნება გულის ჩაკრამი. თქვენ თქვენს ირგვლივ ყველაფერს შეიყვარებთ და მაშინ მიხვდებით, რომ თვითონ საოცრება ხართ. თუკი ღვთაებრივი ჩაკრამი ჩაკეტილია, მაშინ ძნელი იქნება ამის მიღწევა თქვენთვის, თქვენი მეორე ნახევარისათვის და ბავშვისათვის. ბავშვი მხოლოდ მაშინ იზრდება ჯანმრთელი და ბედნიერი, როცა მას არ აკლია სიყვარულის, სიკეთის, სიხარულისა და ბედნიერების ენერჯიები. იგი ის ხეა, რომელიც წყლისა და მზის ენერჯიებს საჭიროებს (ქალის ანუ დედამიწის ენერჯიას, კოსმიურ ანუ მამის, ღვთაებრივ ენერჯიას).

ყველაფერი მხოლოდ საკუთარი თავისადმი სიყვარულით იწყება, და კიდევ: ბავშვი ყოველთვის უნდა წაახალისო, შეაქო ამა თუ იმ ღირსებისათვის. რაც არ უნდა ჩაიდინოს, შედით მასთან ურთიერთობაში და გამოარკვეეთ საქციელის მიზეზი, რათა მიხვდეთ, თუ რას გაუწყებთ იგი თავისი ამ საქციელით, არადა იგი თქვენს საკუთარ თავს მიგანიშნებთ. ის სარკეა თქვენი, დააკვირდით საკუთარ თავს ბავშვის მეშვეობით და თქვენც ყველაფერს მიხვდებით. ნახეთ თუ რისი თქმა უნდა ბავშვს თქვენთვის და მადლობაც არ დაგავიწ-

ყდეთ უთხრათ მას დახმარებისათვის. ნებისმიერ მდგომარეობაში მიიღეთ იგი და თქვენ მიხვდებით იმას, თუ რა ბედნიერებაა იყოლიო ბავშვები.

რა უნდა გააკეთდეს საბავშვო ბაღებში?

უპირველეს ყოვლისა, საჭიროა ისეთი პირობების შექმნა, როდესაც ბავშვი თვითონ აირჩევს იმას, თუ რა უნდა გააკეთოს იმ წუთში. რადგან ბავშვის ყურადღება იოლად იფანტება, იგი სწრაფად იცვლის საქმიანობას. თუ კი ბავშვს რაიმე მოეწონება იგი საათობით ითამაშებს ერთსა და იგივეს. ამ დროს ყველაფრის დანახვაცა და მიხვედრაც შეიძლება იმის შესახებ, თუ რა ამოცანის შესასრულებლად მოეგლინა იგი ამ ქვეყანას. ირჩევს რა საყვარელ საქმიანობას, იგი თავის გზას ირჩევს ცხოვრებაში. იგი იმ გზით ივლის და უზარმაზარ სარგებლობას მოუტანს როგორც პლანეტას, ასევე კაცობრიობასაც, თუკი ის თვითონ დაადგება თავის გზას და არა მშობლების დარიგებით. რაც ბავშვს უნდა, ის გააკეთეთ. ნუ მოარგებთ ბავშვებზე შაბლონებს, პროგრამებს, რამეთუ მათ თავიანთი სისტემები აქვთ, სიცოცხლის თავიანთი პროგრამა. ნუ აიძულებთ აკეთონ ის, რისი გაკეთებაც

არ სურთ. ეს მათი არჩევანია, დაუტოვეთ მათ არჩევანის უფლება. თქვენც მშვიდად იქნებით ფსიქოლოგიურად და ბავშვიც დიდ ბედნიერებას მიიღებს ცხოვრებისაგან. მხოლოდ მოუსმინეთ ბავშვს და ენდეთ მას. ბავშვი არც ერთ მოძრაობას არ აკეთებს უაზროდ. მიეცით მას საშუალება ჩაწვდეს საკუთარ თავს. ეს უკვე ნამდვილი ბედნიერებაა. საჭიროა მხოლოდ მის მფარველ ანგელოზად გახდომა.

მინდა მაგალითისათვის აღზრდის იგავი შემოგთავაზოთ ბედნიერი ბავშვობისათვის და ამ იგავს ეწოდება “ანგელოზი”:

დაბადებამდე ერთი დღით ადრე ბავშვი ეკითხება ღმერთს:

– ამბობენ, რომ ხვალ მე დედამიწაზე გამაგზავნიან. როგორ უნდა ვიცოცხლო იქ, მე ხომ ასე პატარა და დაუცველი ვარ?

–მე გაჩუქებ ანგელოზს, რომელიც გელო-

დება და იზრუნებს შენზე.

ბავშვი დაფიქრდა, შემდეგ ისევ თქვა:

—აქ, ზეცაში, მე მხოლოდ ვმღერეიარ და ვიცინი, ჩემი ბედნიერებისათვის ეს სავსებით საკმარისია.

ღმერთმა უპასუხა:

—შენი ანგელოზი გიმღერებს შენ და შენთვის გაიღიმება, შენ იგრძნობ მის სიყვარულს და ბედნიერი იქნები.

—ო! მაგრამ როგორ გავუგებ მას, მე ხომ მისი ენა არ ვიცი? — იკითხა ბავშვმა და თვალებში ჩახედა გამჩენს:

—თუკი მომინდება შენთან საუბარი, რა უნდა გავაკეთო მე?

ღმერთი ალერსით შეეხო ბავშვს თავზე და თქვა:

—შენი მფარველი ანგელოზი ასე შეაერთებს შენს ხელის გულებს და გასწავლის ღოცვას.

ამის შემდეგ ბავშვმა იკითხა:

—მე გამიგია, რომ დედამიწაზე არსებობს ბოროტება. ვინ დამიცავს მე?

—შენი ანგელოზი დაგიცავს შენ, თუნდაც საკუთარი სიცოცხლის ფასად.

—მე ძალზედ მოვიწყენ, რადგან ვეღარ გნახავ შენ...

—შენი ანგელოზი ყველაფერს გაამბობს ჩემზე და ჩემსკენ დაბრუნების გზასაც გასწავლის. ასე რომ მე ყოველთვის შენს გვერდით ვიქნები.

ამ დროს დედამიწიდან ხმა მისწვდათ და ბავშვმა საჩქაროდ იკითხა:

—ღმერთო მითხარი, რა ჰქვია ჩემს მფარველ ანგელოზს?

—მის სახელს მნიშვნელობა არა აქვს, უბრალოდ შენ მას დედას დაუძახებ!..

და კიდევ: დაეკითხეთ ბავშვებს, რისი გაკეთება სურთ ამჟამად? ბავშვი ცხოვრობს ამ წუთში და აქ, და ეხლა. და იგი თვითონ იტყვის, რა სურს მას, რადგან ცოტა ხანში მას სხვა თამაში მოუნდება. მაგრამ ეს ყველაფერი ხომ სიცოცხლეა! თამაში, — ზრდასრული ადამიანის მინიატურაა. ბავშვი თამაშით ღებულღებს ცხოვრებაში ზრდასრულთა აქტიური არსებობის ჩვევებს. როცა თამაშობს, სათამაშოებთან ერთად იგი იმ სიტუაციებს ქმნის, რომლებსაც მომავალში ზრდასრულის სახით გაივლის და შექმნილი სიტუაციიდან იპოვის გამოსავალს. იგივე აზრი აქვს ზღაპრებსაც. ბავშვს ახსოვს: საიდან მოვიდა, რა მისია აკისრია... ამიტომ თქვენი ამოცანაა დაეხმარეთ მას საკუთარი თავის გახსენებაში. მიეცით საშუალება მეტი ითამაშოს, გამოკითხეთ თუ რისი კეთება მოსწონს და რატომ. ისწავლეთ ბავშვთან ურთიერთობა და თქვენ უკეთესად ამოიცნობთ საკუთარ თავს.

რას ასწავლიან ზღაპრები ბავშვებს

უთხარით პატარას, რომ ზღაპარი სიბრძნეა, სამყაროს შეცნობის გზაა, ამ სამყაროში საკუთარი ადგილისა და საკუთარი თავის გამოცნობის საშუალებაა. ისიც უთხარით, რომ ზღაპრები საკრალურ ცოდნას აწვდიან ადამიანებს, რომ ზღაპრებში დიდი სიბრძნეა ჩადებული. ზღაპრები სუფთად და გულით

ცხოვრებას გვასწავლიან, თუკი გულს მოვუსმენთ, გვასწავლიან პატიოსნებას, სინდისს. ისინი თანაგრძნობას, სიყვარულსა და სიბრძნეს გვასწავლიან, საკუთარი თავის მიღებას, ღმერთის აღიარებას და მისი დახმარების არსებობას. ზღაპრებში არსებობის უამრავი საკითხი იხსნება: როგორ ვიპოვოთ ღმერთი საკუთარ თავში, როგორ მოვძებნოთ გზა საკუთარი თავისაკენ, როგორ დავბრუნდეთ შინ, – საკუთარი სულის ტაძარში!

როდის დავიწყოთ ზღაპრების კითხვა?

ზღაპრების კითხვა ნებისმიერ დროს შეიძლება დამოუკიდებლად იმისაგან, გყავთ ბავშვები თუ არა. ზღაპრებში ხომ საუკუნეთა ღვთაებრივი სიბრძნეა ჩადებული. ისინი ჩვენი ნებისმიერი მომენტისათვის გამზადებული ხელშემწენი არიან. დასვით შეკითხვა, ითხოვეთ დახმარება, და გადაშალეთ ზღაპარი ნებისმიერ გვერდზე და პასუხსაც ამოიკითხავთ.

ზღაპრებს სულ უნდა კითხულობდეთ, იმ დროსაც კი, როდესაც ბავშვი მუცლად არის. ზღაპრების კითხვა ბავშვებისათვის სრულიად აუცილებელია. ზღაპრების წაკითხვისას ჰკითხეთ ბავშვს რომელი გმირი მოეწონა და რომელი არა, და რატომ. ბავშვი ყველაფერ

ამას აგისხნით და თანაც მეტად მომხიბვლელად, ოღონდ ყურადღებიან მსმენელად უნდა გადაიქცეთ. ბავშვის მოსმენას ცოდნა უნდა. როგორც იტყვიან: ყურების მქონე – გაიგებს, თვალების მქონე იხილავს. ზღაპრის მოსმენისას ბავშვი თავს გმირად წარმოიდგენს,

გმირად, რომლისგანაც სწავლობს ცხოვრებას, სწავლობს საკუთარი გულის მოსმენას და მასში ღმერთის ხმის ამოცნობას. ნუ მოაცილებთ ბავშვს ღმერთს, თორემ დაბრუნება დიდ ხანს გასტანს და თანაც დაბრუნება, შესაძლოა, სწავლებასთან იყვეს დაკავშირებული. გახდით ბავშვის მეგობარი ყოველთვის და ყველაფერში, და თუკი გთხოვთ, დაეხმა-

რეთ კიდევ, თუ არა და არ ჩაერიოთ მის საქმეში, რადგან ურთიერთობას გააფუჭებთ. ბავშვი – ეს პაწაწინა “დიდი კაცია”. თუ ბავშვი გიყვართ, თქვენ საკუთარი თავიც გიყვართ, ოდესღაც ჩვენც ხომ პატარები ვიყავით და ასეთებად ვრჩებით მუდამ. ოღონდ ჩვენ ეს გვავიწყდება როცა დიდები ვხდებით. ჩვენ ხომ ღვთის შვილები ვართ და ეს არ უნდა დაგვავიწყდეს. ღმერთი მარადიული ცვლილებაა, იგი ყველაფერია, ბავშვიც და დიდიც. ღმერთი ხომ ბავშვის თვალებშია! აბა კარგად ჩახედეთ მათ თვალებში!

და კიდევ, არასოდეს შეპირდეთ ბავშვს ის, რისი ფიზიკური შესრულებაც არ შეგიძლიათ. ბავშვი ყველაფერს გრძნობს, იგი გენდობათ თქვენ და ამიტომ ელოდება სიტყვის შესრულებას. არ ჩაკლათ მასში თქვენდამი ნდობა, ნდობის დაბრუნება ძალზედ ძნელია მერმის. თუ შეპირდით შეასრულეთ კიდევ, არადა ნუ დაპირდებით. თუ თქვენ დაურეკეთ და უთხარით, – ზოლპარკში წავიდეთო, – და არ შეასრულეთ სიტყვა, მაშინ არც ის გაგიკვირდეთ, რომ ყოველი ამგვარი ტყუილით ბავშვი ნელ-ნელა დაგცილდებათ თქვენ და მისი დაბრუნება უკვე ძნელია. იგი შეიძლება ისე ჩაიკეტოს, რომ მხოლოდ მაშინ გაიხსნება, როცა

ცხოვრებიდან წასვლას დააპირებს და მაშინ მეტად დამძიმდებით თქვენც და სხვა ყველა თქვენს ირგვლივ. იცხოვრეთ იმით, რითაც შეგიძლიათ, რისი გაკეთებაც ხელგეწიფებათ, რასაც მიწვდებით და არა “ხვალ” და “აბა ვნახოთ რა იქნება...” და მრავალი ასეთი რამ, რადგან “ხვალ” და “მერე” ყველაფერი სხვაგვარად იქნება. თუკი ეხლა შეგიძლიათ ყურადღება გამოიჩინოთ ბავშვის მიმართ და ბავშვიც მზადაა და სინარჯულით მოგყვებათ თქვენ, —იმოქმედეთ, თქვენ ხომ ორივე მზად ხართ ბედნიერებისათვის. თუკი იმას გააკეთებინებთ რისი გაკეთებაც ან თქვენ ან ბავშვს არ მოგწონთ, ყველასათვის ცუდი იქნება. დაიჯერეთ, ეს ასეა.

ბავშვს უნდა ენდოთ, მიუტევოთ, გაანდოთ თქვენი საიდუმლოებანი, მოუყვეთ საკუთარ თავზე. ბავშვს ძალიან აინტერესებს ის, თუ როგორი იყავით თქვენ ბავშვობისას. “იცინ...” უთხარით მას, და დაიწყოთ თქვენი ბავშვობის თხრობა. ნუ გაებუტებით ბავშვებს უკვე დავიწყებული შეცდომისათვის. ბავშვი ხომ ყველაფერს გრძნობს. უბრალოდ: გიყვარდეთ იგი და არა ის, რომ მიიბათ და უთქვენოდ ვეღარც კი ძლებდეს. იყავით თავისუფალი საკუთარ სიყვარულში, მიიღეთ მისი სიყვარული,

მისი ჩახუტება, ალერსი... იგივე აჩუქეთ მასაც. სიყვარულში სიძუნწე არ არსებობს. ბავშვის გული ყოველთვის გახსნილია და მიეცით საშუალება გამოავლინოს საკუთარი თავი, გაიხსენეთ საკუთარი პატარაობა. წაუკითხეთ ზღაპრები, ზღაპრებით ის იხსენებს საკუთარ თავს, მისიას და ირჩევს გზას. მიეცით მას საშუალება გამოავლინოს საკუთარი თავი, მიეცით თავისუფლება და დააფრთიანეთ. მან იცის ეს ცხოვრება, მას საკუთარი სულით სურს მისი დანახვა, ანუ ღმერთის თვალებით მისი დანახვა. როცა ყვირის, დახმარების უფლებას ითხოვს. მიეცით საშუალება დაგეხმაროთ და თქვენ დაინახავთ რა შეუძლია თქვენს პატარას. ის ხომ თქვენი ციციანათელაა, მას ხომ უყვარხართ, ის ხომ ღვთის გულიდან გეწვიათ თქვენ. მადლობა შესწირეთ მას ყველაფრისათვის, დალოცეთ და სთხოვეთ დალოცვა, გაუმხილეთ, თუ როგორ გჭირდებათ ის თქვენ, მადლობა უთხარით რომ ასე უყვარხართ, იმისათვისაც, რომ იმ წუთში ის თქვენთანაა, თქვენს გვერდში... ისეთად მიიღეთ ის, როგორიც არის. ელაპარაკეთ მას და ისწავლეთ მისი სიბრძნე, მისი თვალების სიბრძნეში ჩაიხედეთ. ენდეთ, სთხოვეთ რჩევა, დახმარება. მიჰყევით ბავშვს, ისინი ჭეშმარიტებასთან

მივიყვანო, იმასთან, რაც თქვენ გჭირდებათ
იმ მომენტისათვის. როცა ბავშვს მადლობას
ეუბნებით დახმარებისათვის, თქვენ თვით მა-
მაზეც იერს ეუბნებით მადლობას, – ბავშვი
ხომ ღმერთია.

მოუარეთ ბავშვებს და
ცულებობისთვის ნუ დასჯით.
თქვენი საქმის ჩავარდნას
მათ ნუ გადააბრალვებთ.
მართლა ნუ უჯავრდებით,
გინდაც მართლაც გაჯავრდეთ,
მათ წამწამზე ცრემლები,
ძვირი რომ არ დაგიჯდეთ...
თუკი დაიქანცებით

ისრე, – თავსაც ვეღარ წევთ,
მანც გაისარჯეთ და
შვილებს მიჟალერსეთ;
ჩაიხუტეთ, აკოცეთ...
ხანმოკლეა სიცოცხლე...
დრო ხომ სწრაფად მოძრაობს?!

უკან არ იხედება,
და ბავშვების ბავშვობა
სწრაფად გამოგეცლებათ:
ოქროს ხანა, – ბავშვობა,
სწრაფად დაუმთავრდებათ
და დაზრდილი ბავშვები
თავ-თავის გზას გაჰყვება,
და... კერა დაობლდება...
გულის ტკივილს გაუძლებთ?!...
ცარიელი კერია, მარტოობა...
თითქოსდა

მართლაც დავრჩით ობლებად!
...ვიდრე ბავშვი გულის გვითბობს
რას მიქვიან დაღლა და
ბუზღუნი და მოწყენა...
აბა ჩქარა, მოლხენა!
მოდით გულში ჩაგიკრათ,
ჩაგეხუტოთ, ჩაგეკოცნოთ!
...სადღაა დაღლილობა?!
ლამის ფრთები შეგვესხას

პაწაწინა თითების
ასე ტკბილი კოცნისგან
მათი ტკბილი ფერების
ასე თბილი ლოყისგან!
გეხუტებით... თქვენს სიყვარულს
გული ველარ იტევს!
ვენაცვალე აზრით აღვსილ
მე თქვენს თვალთა სხივებს!
ღმერთო!!!

გული გამეგსო,
თითქოს შენზე ლოცვისგან...
დარდი მერეც გვეყოფა
ჩვენი მარტოობისგან...
ეხლა მოდით ვიცინოთ, —
ყველას გეაღერსებით
თქვენ კი შემოგვევლებით,
ყველას გენაცვალებით!

უბრალოდ უნდა იცხოვროთ, მხოლოდ გახსნილმა გულმა იცის ყველაფერი. გახსენით გული, გაეცით სიყვარული, ღიმილი და დაიბადება ახალი სიყვარულით აღვსილი თაობა და ეს თაობაც, მეექვსე რასა, უკვე მოვიდა.

მე მიყვარხარ შენ, ჩემო ღამაზო კაცობრიობავ. გახდით ბავშვები და მაშინ შეხვალთ ცათა სასუფეველში!

ბავშვები წერენ ღმერთს

ეს წიგნი შემთხვევითი რღვია. მისი გმირები ჩვენს გვერდით ცხოვრობენ და არ უწყიან იმას, რომ ისინი ჩვენი პლანეტის სული და გული არიან, მთელი კაცობრიობის ხატება, მისი სარკე და კამერტონი. მათ საკუთარი სამყარო აქვთ. განსაკუთრებული სამყარო, რომელსაც ჩვენ, დიდები, სულ უფრო და უფრო ვცილდებით და უკან მოხედვასაც ვერ ვასწრებთ. რაც უფრო შორს მივდივართ, მით უფრო გაუგებარია ჩვენთვის მათი ქვეყანა, – ბავშვობა! ბავშვებს კი საკუთარი წარმოდგენები აქვთ სიკეთესა და ბოროტებაზე, ღირსებასა და უღირსობაზე, ადამიანთა ღირებულებებზე: მათ თავიანთი საზომი ერთეულები გააჩნიათ – ისინი “შენ”-ობით მიმართავენ ღმერთს.

აი როგორ ესაუბრებიან ისინი თვით მამაზეციერს!!!

*

*

*

გამარჯობა უფალო. როგორა ხარ? როგორ
მიღის შენი საქმეები? ხომ კარგად ხარ?
ორი წლის გოგონა

შენ თუ ქვეყნის აღსასრულს მოიტან, მაშინ
ვინღა ილოცებს შენთვის?
მეოთხე კლასელი ბიჭი

სად გადადის დრო? ჭაღარაში?
მესამე კლასელი გოგო

ადამიანები ასე იტანჯებიან ამ დედამიწაზე
და შენს ჯოჯოხეთში ნუთუ ამაზე უარესია?
მეოთხე კლასელი ბიჭი

დმერთო, მე მესმის, რომ ჩემს მშობლებს ჩემი თავი წერომ მოუტანა, მაგრამ წეროსათვის ვინ გვაკეთებს ჩვენ?

მესამე კლასელი ბიჭი

თუ კი ჩვენ ყველანი და-ძმანი ვართ, მაშინ რატომ თხოულობენ და თხოვდებიან ადამიანები?

მეოთხე კლასელი გოგო

რა ასაკიდან ითვლება ადამიანი ზრდასრული? როცა ნემსების აღარ ეშინია, თუ როცა მზია მოწონს?

მესამე კლასელი ბიჭი

დემოკრატია მაშინ არის, როცა ზოგს ყველაფერი აქვს და დანარჩენებს კი რაც დარჩებათ?

მესამე კლასელი გოგო

ეს როგორ? ყველაფერი ღვთის ნებაა?! ზაფხულზეც, ღვთის ავადმყოფობაზეც და ომზეც?

მეოთხე კლასელი ბიჭი

აი როცა ადამიანი კვდება, ვინ არის ის, ვინც მას სამოთხეში თუ ჯოჯოხეთში რომ გადაუშვებს?

მესამე კლასელი გოგო.

ჩვენს პარკში ბუჩქები გადაკრიჭეს და ხეები გადაბელეს. როცა ვიკითხე რატომ გააკეთეს ასე, მიპასუხეს, - უკეთ გაიზრდებიანო. გამოდის, რომ თუ მე საპარიკმახეროში არ ვივლი, მე არც გავიზრდები, არც დაგებრდები და არც მოგკვდები?

მესამე კლასელი ბიჭი.

კაი ბატონო, ქრისტე ხალხისათვის ეწამა, ხალხი ვისთვისდა იტანჯება?

მეოთხე კლასელი ბიჭი.

როცა დედამიწაზე ისვრიან, შენ რა, არ გესმის უფალო?!

მეორე კლასელი ბიჭი.

რატომაა რომ ადამიანები ჯერ შეყვარებულები არიან და მერე კი ჩუმად ტირიან?

მეოთხე კლასელი ბიჭი.

მე რომ მოგკვდები არც ჯოჯოხეთში მინდა,
არც სამოთხეში, – შენთან მინდა.

მესამე კლასელი გოგო.

შენ გაქვს გონება, თუ მთლიანად სულისა-
გან შესდგები?

მესამე კლასელი გოგო.

პირველებმა ხომ მამაკაცებმა იმშობიარეს,
– აბა გაიხსენე ადამის ნეკნი და ევა! რატომ
არ მოგეწონა ეს და მერე მთელი ტვირთი ქა-
ლების მხრებზე რომ გადაიტანე?

მეოთხე კლასელი გოგო.

ბიბლიაში შენ გიწერია, რომ თავდაპირვე-
ლად იყო სიტყვა. რომელი?

პირველ კლასელი ბიჭი.

ადამიანისთვის ხორცის ჭამა აკრძალულია,
– და ქაბაბი?

მესამე კლასელი ბიჭი.

დმერთო, შენ ჩემში ჩემი სული ჩადევი თუ
სხვისი?

მეორე კლასელი ბიჭი

გამოდის რომ, თუ სწორად გავიგე ევოლუცია, შენ ადამი და ევა შექმენი და მერე ადამიანი თვითონ წარმოიშვა მაიმუნისაგან?

მესამე კლასელი ბიჭი

დმერთო, თუ “სნიკერსი” მოვაკებინე დათოს, ეს სიყვარულია?

მესამე კლასელი გოგო

დღე რითი კვდება? სიბერისაგან?

მესამე კლასელი ბიჭი

რატომაა რომ ადამიანი წლების განმავლობაში იზრდება და მერე, ბრახ და კვდება?

მეოთხე კლასელი ბიჭი

გასულ კვირას ჩვენს კლასში ახალი მოსწავლე მოვიდა. ის ისეთია, ისეთი, რომ!... ასე რომ, გასულ კვირამდე ჩემი სიცოცხლის არცერთი დღე აღარ ჩამითვალა.

მესამე კლასელი გოგონა

მე მხოლოდ მოფერებას გეხევეწები.
მეორე კლასელი ბიჭი

ძვირფასო ღმერთო, გთხოვ, ისე გააკეთე, რომ ბებიიდან დაწყებული სპილოებამდე ყველა ბედნიერი იყოს, ნაჭამი და ყველას ახალი ფეხსაცმელი ეცვას.

მეორე კლასელი გოგო

ღმერთო, იმდენი სიცოცხლე მომეცი, რამდენიც ჩემს დედიკოს უნდა.

პირველ კლასელი გოგო

დმერთო, დამეხმარე, რომ მე მთელი სიცოცხლე კარგად ვისწავლო.

პირველ კლასელი გოგო

შენ შექმენი მიწა, ამიტომ ისე გააკეთე, რომ ადამიანებმა ვერ გაგიფუჭონ შენი დედამიწა.

მეორე კლასელი ბიჭი

მე ვინატრებდი, რომ ჩემს მშობლებს მეტი ჭკუა მისცე, – სულ არ ესმით ჩემი.

მესამე კლასელი გოგო

ისე გააკეთე, რომ მე კარგი “პოჩერკი” მქონდეს. მაშინ ნორმალურ საკონტროლოს დაგწერ და შენთვისაც უკეთესი არაა? შენ ხომ უკეთესად წაიკითხავ ჩემს წერილებს.

მეორე კლასელი გოგო

ისე გააკეთე, რომ ყველა ერთმანეთს უთმობდეს.

მესამე კლასელი გოგო

პატივცემულო უზენაესო, ისე გააკეთე, რომ ხელები და ფეხები სულ სუფთა მქონდეს.

მეორე კლასელი ბიჭი

ერთი ანგელოზი მაინც მაჩვენე ისე, რომ
არავინ დაინახოს.

მეორე კლასელი გოგო

იმან შემიყვაროს, ვინც მომწონს, სამაგი-
ეროდ მე ცოლად მოვიყვან.

მეორე კლასელი ბიჭი

აპატიე ყველას, ვინც მოუნათლავია და მეც.

მეორე კლასელი ბიჭი

გულის ღოცვა

ეზეკიელ

ჩემო დედავ! ჩემო მამავ! ჩემო შვილო! ჩემო
ღმერთო! ჩემო წყალო, ჩემო ცეცხლო, ჩემო
ჰაერო, ჩემო მიწავ. ჩემო ერთო და ერთთა ერ-
თობავ! ჩემო მეფევ და ჩემო მსახურო! ჩემო
ჭეშმარიტო გზავ და ჩემო სინათლევ! ჩემო
სიცოცხლის ანკარა წყლის სათავევ! ჩემო
სილამაზევ, ჩემო სიხარულო, ჩემო სიცო-
ცხლევ! შენით ხარობს ყოველი ცოცხალი!
ჩემო წერტილო და ჩემო უსასრულობავ! ჩემო

უძირო ტბავ და ჩემო უსასრულო ცავ! ჩემო
გულო და გულის გულო! შენით იწყება ყოვე-
ლი სიცოცხლე!

ნურასოდეს შეურაცხყოფთ გულს, რადგან
ის არის ერთადერთი ორგანო სხეულში, რო-
მელიც ვერ იტანს შეურაცხყოფას. გიყვარდეთ
წრფელი გულით, ბავშვივით უმიზეზოდ და
გყავდეთ ის მუდამ სიხარულის ჯავშანში და
თქვენ იქნებით მარადიული!

მე ვარ ეზეკიელ

* * *

ყველა საიდუმლოება

არტურ კლარკი

გამომცემლისაგან: ვითარცა “ღაღადი უდაბნოსა შინა”, ისე გაიჟღერა ჩემთვის “ყველა საიდუმლოება”-მ და ეს ღაღადისი აღარ მტოვებს არც ერთი წუთით. ასევე ჩემი მეგობრებიც მონუსხულან ამ საოცრებებით და მათ გამოთქვეს სურვილი, რომ ეს გაცხადებები იმ პატარა წიგნის სახით გამოგვეცა, რომელსაც ასე ვთქვათ, – უბის წიგნი ჰქვია. აღვსილი მადლიერების გრძნობით, ვთხოვე ავტორს ამ საიდუმლოებათა ამ სახით გამოცემის უფლება, რაზედაც იგი დამთანხმდა.

ძვირფასო მეგობარო, თუკი ეს წიგნი შენს

გონებაში გააღვიძებს და გააღვივებს კიდევც
“მე ვარ რომელიც ვარ” გრძნობას შენში,
მიზანი მიღწეული იქნება.

1. მე ვარ

მე ვარ სიცოცხლე. მე ყოველ არსებაში
ვცოცხლობ და შთავაგონებ ყოველ საგანს
ჩემი ნების განხორციელებას.

მე ამ გზავნილის ჩაწერის შთამაგონებელი
ვარ, და იგი განკუთვნილია მათთვის, ვისაც
მისი მიღება ძალუძს. ჩემთვის ცნობილია ყვე-
ლა საიდუმლოება.

იმას, რაც ამ გზავნილით გეხსნებათ თქვენ,
ფარული თუ საიდუმლო შინაარსი აქვს თან-
დართული ნებისმიერი მკითხველისათვის.
თუკი შენი გულის საიდუმლო სიღრმეებში
ვერ იხილავ აქ დაწერილ გასაოცარ ჭეშ-
მარიტებას, მერწმუნე, რომ შენს გონებას ვერ
აუთვისებია ამ გზავნილის ჭეშმარიტება. თუ
მიწიერი ბედნიერებისაგან თრთი და აღტაცე-
ბაში მოდიხარ, მაშ რეგორდა უნდა თრთოდე
და ხარობდე ზეციური ბედნიერებებისაგან, მა-
შინ როცა ამით შენი სისხლი უფრო სწრაფად
ბრუნავს და შენ კი თავად ცრემლებსა ღვრი

მიწიერი გრძნობებისაგან. მაშ რაოდენ უფრო სწრაფად აჩქეფდება შენი სისხლი, თუკი ჩემი ხელი შეეხება შენს გულს? არ შეგაშინოს სიცოცხლის სიტყვამ. იგი შემოგაცლის თვით-კმაყოფილების საბურველს, იგი მოსპობს შენს

ერთგულებას, იგი დაგანახვებს შენ, რომ ყოველთვის მე გადანაშაულებდი ისე, რომ ვერც კი აცნობიერებდი ამას და ეს ძალზედ დაგამცირებს შენ. ნუ გეშინიან ამისა, რამეთუ შენ ჩემი ხარ. ჩემს გულში ხარ ჩახუტებული, თუმცა კი არ უწყი ამის შესახებ. შიში – ნდობის უქონლობაა. თუკი მე არ მენდობი, მაშ ვისდა უნდა ენდო? მამას, დედას, ძმას, დას. თუმცა ისინიც ხომ ჩემს ნებას ადასრულებენ, რარიგადაც ანგარებიანი არ უნდა მოგეჩვენოთ თქვენ მათი

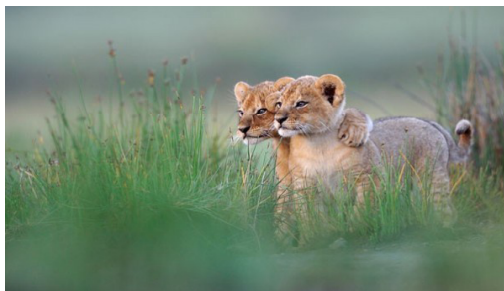
საქციელი. გერგენება შენ ის, რომ შენს ნდობას არ ამართლებენ ისინი შენს მიმართ, თუ ზედმეტს ითხოვენ შენგან, ვიდრე შენ შეგიძლია მათ მიანიჭო, ნუ განიკითხავ მათ ამის გამო. ისინი ჩემი ნების აღმსრულებლები არიან და შენ უნდა მოგიყვანონ ჩემთან სრული მორჩილებით. ნუ მეთაყვანები. შენს გულში არის ის, რაც ჩემი თანაარსია. თუ შენ ეთაყვანები ღმერთს ან ღვთისნიერ ადამიანს, ან რაიმეს სხვას აქ, დედამიწაზე, თუნდაც ზეცაში ან გნებავს ქვესკნელშიც, შენ ამ დროს არც კი იცი, რომ მე მეთაყვანები. იდეალს ემსახურები? ის იდეალიც მე ვარ. უსაზღვრო სიყვარულითა ხარ შეპყრობილი? ის სიყვარულიც მე ვარ და შენ აღარ გჭირდება სიტყვის მიმართ ნდობა. შენ შენსავე გულში გეცოდინება, რომ იმ სიტყვებში მე ვარ. მაგრამ განა გონებაც მე არ მოგეცი რათა ეძიო, გამოიკვლიო და უარჰყო. არ შეგეშინდეს გონების გამოყენება. ეს მე მივანიჭე მას კითხვის დასმის, კვლევისა და უარყოფის ძალა. აქ შენ იმასაც ამოიკითხავ, რომ მე ყოვლისშემძლე ვარ და რომ ჩემი ნება სრულდება მუდამ. გაგიჩნდება აზრი, შეისწავლო ჩემი წმინდა წერა, ან იქნებ გაგიჩნდეს მისი უარყოფის სურვილი, ანდა კიდევ არ გამოიყენო ჩემი კეთილი რჩევები,—

იცოდე, რომ ერთიცა და მეორეც, და მესამეც შენდამი ჩემი გზავნილებია, რათა გიხმო შენ. ყოველთვის ის გეგზავნება, რაც მეტად მნიშვნელოვნად ჟღერს შენთვის. თუ შენ გეჩვენება, რომ ეს გზავნილი ჩემგან არაა შთაგონებული, მაშინ ნუღარ შეხედავ მას, როგორც ნაანდერძევს, რადგან გზავნილი ზუსტად იმას შეიცავს შენთვის, რაც მისგან ამოიკითხე. თუ შენ განრისხებული ხარ იმის გამო, რომ ჩემი სახელით ხდება ის, რაც ხდება, მაშინ იცოდე რომ განრისხება შენი ზეციურია და მე შთაგონე იგი შენს გულს, რათა ჩემს ნებას მოემსახუროს. რასაც ვქმნი, სიკეთისათვის ვქმნი და სიკეთე შენდა, თუკი შენ არ მიიღებ ჩემს გზავნილს, — შენ მხოლოდ ჩემს ხმას უსმინე შენს გულში. მხოლოდ ჩემი ხმა ისმის ყოველ წმინდა წერაში, ყოველ სიტყვასა თუ ენაში. იქ, სადაც ჩემს ხმას ვერ იცნობ, მე იქ არა ვარ. ჩემი სიტყვა ის სიტყვაა, რომელსაც შენ წინ მიჰყევხარ ან ჩემს ფეხებთან მუხლებს მოგიყრის. ვცხოვრობ და მიყვარს შენს გულში მე. როდესაც ამბობ “მე ვარ”, ან “მე მიყვარს”, იცოდე რომ ამას მე ვამბობ. როდესაც ამბობ “მე მაქვს”, ანდა “მე ვფიქრობ” ამას შენი თვითგაცნობიერება ამბობს და თავისი სახელით ამბობს ამას, მაგრამ თვითგაცნობიერება

მოკვდება ყველა თავისი ნდომითა და სარწმუნოებებით, ყოველივე იმით, რაც მას ეკუთვნის და მე კი უკვდავი ვარ. შენ სხეული გაქვს, მაგრამ განა შენ სხეული ხარ. შენ თვითგაცნობიერება გაქვს, მაგრამ თვითგაცნობიერება რელი ხარ, რადგან შენ ვერ განმარტავ იმას, თუ რა ხარ. მე პირველ საიდუმლოებას გიხსნი შენ: შენ – ეს მე ვარ. შენ ერთარსი ხარ ჩემი. ჩვენ ერთი ვართ. დიახ შენ, შენა ხარ ღმერთების ღმერთი, შემოქმედი, სამყაროთა შემოქმედი, საწყისი და სასრული, ყოვლის შემძლეობა, სიცოცხლის შერწყმის სამება: სიცოცხლე, ჭეშმარიტება და სიყვარული, რომლებიც შემოვიდნენ შენში და არსებობენ შენში. შენი სხეული – ტაძარია ჩემი; მასში მე ვცხოვრობ და მისი ძალით განვახორციელებ ჩემს ნებას. ოდეს დადგება ჟამი შენი, შენ იგრძნობ, რომ შენს გულში ჩემი მარადიული “მე ვარ” და “მე მიყვარს” მეტყველებს. აი მაშინ მიხვდები, რომ შენ ჩემი ხარ, რომ ჩემი ხმა ისმის შენი ბაგეებიდან, რომ შენი გული აღვსილია ღვთაებრივი სიყვარულით და იმასაც მიხვდები, რომ მე ვცხოვრობ შენში. შენ შენი თავი ცალკე სულად მიგაჩნიან, მაგრამ შენ გახსნილ ზეცას იხილავ შენსავე გულში და მაშინ შეიტყობ, რომ მხოლოდ მე ვარსე-

ბობ და არა არს სხვა სული თუ სამშენველი ჩემს გარდა. შენ ამბობ: “ვინა ვარ მე, თუკი ღმერთი ერთია?” ამას შენ აღარასოდეს აღარ იტყვი, რამეთუ

საიდუმლო გაიხსნება შენთვის.

2. ყოველივე სიკეთეა

სხვადასხვა გზებით გატარე, რათა ჩემი საკადრისი სავანე გამხდარიყავი. თაობები თაობებს ცვლიდნენ და ყოველ მათგანში ახალი ძალა იზადებოდა და სისუსტეს კი რაღაც სცილდებოდა, – ეხლა კი შენ უკვე მზადა ხარ. ჩაწვდი და გაიცნობიერე თუ გსურს, რომ “მე” შენში ვცოცხლობ. სხვადასხვა გზებით გატარე, შენთვის დაძლევად სხვადასხვა

განსაცდელში გაგატარე, რათა მხოლოდ ჩემი სიტყვისა და ნების მორჩილი გამხდარიყავი. ჩაგრულთა კენესის მიმართ მე გაგისასტიკე გული, ასევე მე გაცდუნე და ცოდვაშიც მე ჩაგაგდე (აბა შენ როგორ ფიქრობდი)?

მე არ გაწვდიდი აკრძალული ხის შხამიან ნაყოფს? (იმ ხისას, რომელსაც თქვენ სიკეთისა და ბოროტების ხეს ეძახით?) ყველაფერ ამას მე ვაკეთებდი, რითაც სხეულისა და სულის ისეთ თვისებებს გინვითარებდი, რომლებსაც შხამი უკვე ვეღარ აგნებდა. საუკუნეთა განმავლობაში ჩემი ხალხის სისხლი (საკუთრივ ჩემი სხეულებისა), იყო მოწამლული სიკეთისა და ბოროტების მცდარი წარმოდგენებით. მაგრამ თქვენ უნარი შეგწევთ თვალი გაუსწოროთ ამ შხამით შექმნილ ბოროტების ილუზიას და ამით ჩემს მეორე საიდუმლოებას ჩაწვდეთ. მეორე საიდუმლოების სიტყვები ცნობილია მრავალთათვის და მრავალი განახორციელებს სასწაულს ამ ცოდნის ძალით: უდიერად ნუ მოექცევით მათ, რამეთუ ამ სიტყვებით მრავალმა მოიშუშა წყლული, თუმცა ისე, რომ მათ ჭეშმარიტ დანიშნულებას მაინც ვერ ჩაწვდნენ. გულზე დაგაწერ ამ სიტყვებს: ყველაფერი სიკეთეა, და აი, ამაშია მეორე საიდუმლოება. იქნებ შენ გინდა თქვა, რომ

ამაში არავითარი საიდუმლოება არაა? მაგრამ შენ მხოლოდ მაშინ მიხილავ, ოდეს ჩაწვდები იმას, რომ ყველაფერი სიკეთეა. მე ღმერთი ვარ, ყოველ არსებაში ვცოცხლობ და ყველგან არსი ვარ. არ არსებობს უბედურებათა ისეთი ადგილი, სადაც მე არა ვარ. მე და მხოლოდ მე ვარ იქ და სხვადასხვა ხერხით ვხემაქმედებ ადამიანებზე. ყოველ მისწრაფებაში მე ვარ და არავითარ კანონს არ ვემორჩილები. ხომ არ გგონია შენ, რომ მე რომელიმე კანონს ვემორჩილები ან რომელიმე მიზნისაკენ მივიწრაფი? ან იქნებ ფიქრობ, რომ სხვაში ჩემი ნება ისე უნდა გამოვლინდეს, როგორც ის შენში გამოვლინდებოდა? შენში განსაკუთრებული მიდრეკილების მქონე გონება მაქვს ჩადებული და იგი განიკითხავს ჩემი ცხოვრების სხვაში გამოვლინებას. დიახ, მე ყოველნაირად მოგმართავთ თქვენ, რათა ყოველმან თავისებურად გამოავლინოს თავისი მორჩილება. რამეთუ ჩემს ნებას მორჩილებს ყოველი. როდესაც შენ ხედავ ჩემს ნამოქმედარს, და იგი არ ეტევა შენს ვიწრო იდეალებისა და მორალის შენეულ წარმოდგენებში, განა შენ შენს გულში არ ამბობ: “ღვთის ნება არ შეიძლება ასეთი იყოს”—ო. ანდა: “თუ ასეთია ნება ღვთისა, იგი არაა ჩემი ღმერთი-ო?” და მაინც სიკეთე

შენდა, რამეთუ უნდა იცოდეს: მე ვცოცხლობ
შენში და ამის თქმასაც მე გაიძულე. ვიდრე
შენ ჯერ არა ხარ მზად ჩემი “მე”-ს გამო-
სავლენად, შენთვის კარგია დაემორჩილო იმ
იდეალებს, რაც შენ დასახე შენთვის. ვიდრე
შენ არა ხარ განმსჭვალული შთაგონებითა
და სიყვარულით, ვიდრე შენ ცდილობ შენი
გულით დაადგინო სხვათა ცხოვრების წესი,
რაც კეთილ ადამიანებად გარდაქმნის მათ
(შენი გაგებით კეთილებად), ან მიიყვანო ისინი
“მოვალეობისა” თუ “სიმართლისაკენ” (ისევ
შენეული გაგებით), შენ იტყვი: განა შეიძლე-
ბა, რომ ასეთი რამ ღვთის ნებას წარმოადგენ-
დეს?! და ამას იტყვი მაშინ, როდესაც ყოველ
ჩემს ნამოქმედარს დაინახავ. მე სურვილები
არა მაქვს, მაგრამ შენთვის ყველა ის სურვი-
ლი მომიცია, რომლებიც შენი გონების თვისე-
ბას ეხმიანებიან, ვიდრე შენ ჩემს დიდებაში
შემოსასვლელად არა ხარ მზად. აკეთებ თუ
არა შენ რაღაცას შენთვის თუ სხვებისათ-
ვის; გინდა შეიძინო მიწიერი სიკეთე თუ სათ-
ნოება; ან იქნებ სხვათა გამოსწორება გწადია;
—ყველა ჩამოთვლილ შემთხვევაში შენი სურ-
ვილები ჩემგან არიან აღძრულნი, რათა შენ
(შენი სხეული) გაჯანსაღდე და სიცოცხლის
სიხარული გამოხატო. აი, ეს სიხარული კი

უკვე მე ვარ და იგი ყოველგვარ ჟინზე მეტია. მე ვამართლებ ყოველივეს. დაე იყვეს ჟინი, ვიდრე შენი გონება არ გაზრდილა და შენ თვითონ ჯერ არ გაგიღვიძნია ჩემი დიდი “მე”-ს ცნობიერებისათვის: და როდესაც ეს მოხდება შენ შთაგონებასა და სიყვარულს დაემორჩილება.

3. ჯანმრთელობა

შენი სხეული – ჩემი სავანეა. ხომ არ იტანჯება იგი საზრუნავისა თუ სნეულებებისაგან, ან კიდევ იმედების გაცრუებისაგან? მაშ კარგად უწყობდე, რომ ეს ყველაფერი მხოლოდ

იარაღია სინდისისა და ჟინის ხელში.

მესამე საიდუმლოება იმაში მდგომარეობს, რომ როგორც შთაგონება მეტია სინდისზე და სიყვარული კი მეტია ჟინზე, ასე ჩემი სრულყოფილი ნებაც აღემატება ყველაფერ იმას, რაც მაგნედ ეჩვენება ჩემს რომელიმე არსებას (გინდა სხეულს). შენმა სხეულმა უნდა განიცადოს ყოველივე ის, რასაც მან უნდა გაუძლოს მაშინ, ოდეს წარმოითქმებიან შთაგონებისა და სიყვარულის სიტყვები, რომელთა ძალითაც შენ განიკურნები და შეიძენ ძაღას განასხივო ჩემი სრულყოფილი ჯანმრთელობა. თაობიდან თაობამდე ვპერწავდი მე შენს სხეულს და განვითარებდი მასში შეჯამების იმ თვისებებს, რომლებიც ესმიანებიან მხოლოდ იმას, რაც შენი ზრდის ხელშემწყობია. შენ ალბათ მიპასუხებ: “მაშ, როგორღა მართლდება ყოველივე ეს გარდაცვალებულთა მიმართ?” მიუხედავად ყველაფრისა, ეს მათ მიმართაც მართებულია და შენ ამაში დარწმუნდები. მაგრამ შენ, ჯერ არ მოკვდები, რადგან ეს ამბავი გეხება შენ. გინდა მოერიდე მას, თუ გსურს, და იფიქრე იმაზე თუ როგორ განხორციელდება ეს სხვების მიმართ, მაგრამ იცოდე, რომ სიბრძნე მხოლოდ შენთვის მომიცია; სიკეთე შენდა, თუკი შენ საკუთარ თავს სრულყოფ

და სხვებს კი მე დამიტოვებ. მე განვაავითარე
შენი სხეული: ამჟამად შენ მხოლოდ ნერვული
ენერგიით იმართები, რომელიც ასევე ჩემი მო-
ცემულია, რადგან მსურს, რომ იგი ჩემს ნებას
ემორჩილებოდეს. დაემორჩილები შენ ჩემს ნე-
ბას თუ არა, იცოდე, რომ ჩემი ნება მაინც
ვლინდება შენში. მაგრამ როდესაც დამემორ-
ჩილები და მთლიანად მე მიმენდობი, მაშინ
შენში ჩაცხრება ნერვულ ენერგიათა და ძალთა
ჭიდილი და შენი სხეული ჩემი შთაგონებისა
და სიყვარულის გამოხატვის მორჩილი იარა-
ღი გახდება. განკურნების ეს საიდუმლოება—
მესამე საიდუმლოებაა. და მათ, ვისაც ჯერ
არ შეუძლია მთლიანად მომენდოს მე, რადგან
მათი სხეულები ჯერ არ მიმიყვანია განვითა-
რების შესაბამის დონემდე, ამიტომ მათ ასეთი
ამბავი გადაეცი: მთელი თქვენი ძალები ად-
გილს დაუთმობენ შთაგონებისა და სიყვარუ-
ლის იმ სიტყვას, რომელსაც სხვისი ბაგეები-
დან ეზიარებით. აი თურმე რამდენად ძლიერია
შთაგონების სიტყვა, თუკი მისი ძალით სას-
წაულებს ახდენენ ისინიც კი, ვინც მე არ მიც-
ნობს და მხოლოდ ამ სიტყვების ფორმულას
იმეორებენ. ვარ თუ არა მე სამართლიანი, თუ
კი ვაჩქარებ ერთ უპირატეს თვისებებს, სხვა
თვისებათა შეყოვნების ხარჯზედ? განა კენ-

კრას ატამზე აღრე არ ვამწიფებ? ამით რა, მე უსამართლობას ვიჩენ ატმის მიმართ? ამიტომ გეუბნები შენ, რომ ვინც მთლიანად მომენდო მე და შეგნებულად განახორციელებს ჩემს ნებას, მოკრძალებულ მოცვს დაემსგავსებიან. და თქვენ, ვინც აღშფოთებულია ამ ნათქვამის გამო, ატამს დაემსგავსებით, რომელიც მოგვიანებით, მაგრამ სრულყოფილი სიღამაზით მწიფდება, რაც ასე მიუწვდომელია მცირე ნაყოფისათვის, რომელიც ასე სწრაფად მწიფდება. ნუთუ ვერ შევძლებ პასუხი გავცე ყველა იმ შეკითხვას, რომლებიც მე შენს გონებაში გააჩინე? შენ რომ ასეთი კითხვა დაგესვა: “მაშ გარდაცვალებულები? აღწევენ კი ისინი სრულ განვითარებას?” და მე უპასუხოდ დაგტოვებდი შენს ამ შეკითხვას? ჭეშმარიტად, მე ყველა შეკითხვაზე პასუხის გამცემი ვარ და სხვა ყოველ საიდუმლოებასაც გაგიხსნით. ეს საიდუმლოება მხოლოდ შენ გეხება. სხვა საიდუმლოებებს, სხვა დროს გაგიხსნი.

4. მკურნალობა

ნუ იფიქრებთ რომ სხვებზე მეტად ნეტარნი ხართ თქვენ, რომლებსაც მე მეოთხე საიდუმლოებას გაწვდით. თქვენით ვასხივებ მე ჩემს დიდებას და სიცოცხლეს ვჩუქნი სხვებს.

თქვენი გონების მეშვეობით მე სხვათა გონებასა და ნერვულ სისტემას ვაცოცხლებ, და ვზემოქმედებ მათზე ჩემი ნების თანახმად, რათა ვაზიარო ისინი დიად მიზანს.

თქვენ, რომელნიც ეზიარეთ ამ მეოთხე საი-

დუმლოებას სხვებზე უკეთესნი როდი ხართ, და თუ მათზე ბედნიერად გეჩვენებათ საკუთარი თავი, თქვენი ბედნიერება იმაზე მეტს როდი მოგიტანთ, რაც სხვისთვის მოუტანია უბედურებას. ო, შენ, ბედნიერო იმით, რომ მეოთხე საიდუმლოების გასაღებს ფლობ, მე ამით შენ სხვანი ჩაგაბარე, რათა მოემსახურო მათ. ისინი შენსავით მომწიფებულნი როდი არიან, და ამიტომ შენგან ელოდებიან შველას. მაგრამ ვიდრე შენ ჩემი მკურნალობის ძალა არ შეგიძენია, ვიდრე შენ მტკიცედ ვერ გაგიცნობიერებია, რომ მე შენში ვარ და შენ ჩემში, და ვიდრე შენ არ გითქვია “მე მიყვარს”, რასაც ყოველთვის ვამბობ მხოლოდ “მე”, რომელიც შენში ცხოვრობს, მანამდე შენ მხოლოდ ჩემი ძალის საბრალო ანარეკლი ხარ. ვიდრე შენ მე არ მიცნობ, კარგია რომ ბაძავ იმას, რაც ჩემსთვისებად მიგაჩნია. თუ ეს ასეა, – ეს კარგია და თუ ეს ასე არაა – მაინც კარგია, რამეთუ მე ჩემს ნებას ეხლა განვახორციელებ და შენ ჩემს დიდებას იხილავ. აი მაშინ, ოდეს შენი თვალთახედვა იმდენად გაძლიერდება, რომ შენ შესძლებ ჩემი ჭეშმარიტი ნათების ატანას, მაშინ ხომ არ იტყვი შენ; “ღმერთი თუ ასეთ საქმეებს განახორციელებს, იქნებ ჩემთვისაც მოიძებნოს მსგავსი

რამ?" დიას, მე განვახორციელებ ყოველივე ამას, შენ კი ვაღდებუდი ხარ განახორციელო შენი ყოფიერება და გაიზარდო ისე, როგორც მსურს რომ შენ გაიზარდო. როდესაც შენ აცნობიერებ იმას, რომ შენ არ შეგიძლია დარჩე ჩემგან დამოუკიდებელი პიროვნება, მაშინ შენ მთლიანად ჩამაბარებ შენს თავს, მე და აი მაშინ, ავიღებ მე შენს სხეულს და მისი მეშვეობით სხვათა მიმართ გამოვამჟღავნებ ჩემს სიყვარულს, რათა ჩემი სამკურნალო ძალის გამოსხივება შესძლო. შენ თავდავიწყებით უნდა გიყვარდეს, ჟინის გარეშე იმათ მიმართ, ვინც გინდა რომ განკურნო, თუმცა ბევრისათვის სიყვარულის გაცხადებას ჟინის სახითაც ვიძლევი. ასეთი გაცხადება ლამაზმანთან ან ყმაწვილთან ნეტარების თრთოლვით მოდის და ეს ნეტარება მხოლოდ მაცნეა ჩემი სიხარულისა. შენ კი უფრო თავდავიწყებით, ჟინის გარეშე სიყვარულს გაგანდობ და უფრო მეტიც, საპასუხო სიყვარულის გარეშეც კი. თუ ის თავდავიწყება, რომელსაც მე ვაცხადებ, ბევრისათვის უკვე ცნობილია როგორც ნეტარება გულისა, მაშინ როგორი ბედნიერები იქნებიან ისინი, ვისაც საშუალება მიეცემა ჩემი ყოვლად სრულყოფილი სიყვარული გამოამჟღავნოს. ჩემი სიყვარულის ყოველი სხი-

ვი, – სამკურნალო ძალაა, რომელიც გულის სანუკვარ სიღრმეებში შედის და ახალ ნეტარ სიცოცხლეს აღვიძებს, რათა მემსახურო მე და ჩემი ცხოვრება და ჩემი სიყვარული გამოავლინო. მე მხოლოდ ერთს ველოდები: როდის იტყვი უარს ეგრეთ წოდებული სიკეთისა და ბოროტების შეცნობაზე და მთლიანად მე მომენდობი.

5. სიწმინდე

მე წმინდა ვარ. ჩემთვის ყველაფერი წმინდაა. მე მხოლოდ ხილულს როდი ვხედავ, რაც თქვენ უწმინდურად გეჩვენებათ.

ზედმეტად წმინდა ხომ არ არიან თვალები ჩემი, რომ უწმინდურს უცქირონ? ამასთან ერთად არსებობს კი რაიმე რაც უხილავია ჩემთვის? ამიტომ გავხსნი მეხუთე საიდუმლოებას – სიწმინდის საიდუმლოებას. ყველას იმ სიწმინდეს ვანიჭებ, რომლის ჩატევასაც შეძლებენ. მთელი ჩემი სიწმინდის შეცნობას შენ ჯერ ვერ შესძლებ: შენ გმართავს ამ სი-

ტყვის ის წარმოდგენა, რომელიც შენ ჩაიტყე. კარგია იყო ისეთი, როგორი წარმოდგენაც გაქვს სიწმინდის მიმართ მანამდის, ვიდრე მე არ გაგიხსნი ამ საიდუმლოებას. არ არსებობს ისეთი რიტუალი, რომელსაც თავმოყვარეობის უანგაროებაში გარდაქმნა შეუძლია.

თუ წმინდა წეს-ჩვეულებით, კურთხევის გარეშე, ფლობა ეგოისტურად მიგაჩნია, ნუთუ ამგვარად გამოვლენილი ეგოიზმი, როდესაც იგი კურთხეულია, ამართლებს მას მსოფლიოს თვალში? აი ამაშია მეხუთე საიდუმლოება. განა ამით მცნებას შთაგაგონებ? არა, მაგრამ მცირე სიხარულიდან დიდი სიხარულისაკენ მოგიწოდებ. თუ შენ ტკბები იმით, რომ სხვისი სიყვარული დაიმსახურე, — კარგია, კარგია ისიც, თუ სხვას შენს მიმართ ვალდებულებებით დატვირთავ, ვალდებულებებით რომელთა დაცვას შენ თვითონ არც კი აპირებ. მაგრამ შეისმინე სიტყვა ჩემი, რომელიც მოგარიდებს ამგვარ ტკბობას. შენი სხეული, — ჩემი ტაძარია. განა ჩემი ცეცხლოვანი დიდებით არ გავაბრწყინებ მე მას? ან იქნებ შენ ფიქრობ, რომ შენი დახმარების გარეშე ვერ შევინახავ მის სიწმინდეს? ებრძოლე რამდენიც გინდა იმას, რაც შენ უწმინდურად მიგაჩნია: ბრძოლა ამაო როდი იქნება; იგი შენში ძალას განავითარებს

და თვალნი შენნი არ დაიბინდებიან, ოდეს გაგიმხელ რომ ყველაფერი წმინდაა, შენ ხომ უწმინდურად მიგაჩნია ქალის მამაკაცისადმი ცნობილი გრძნობა, სადაც და როგორადაც არ უნდა გამომჟღავნდეს იგი.

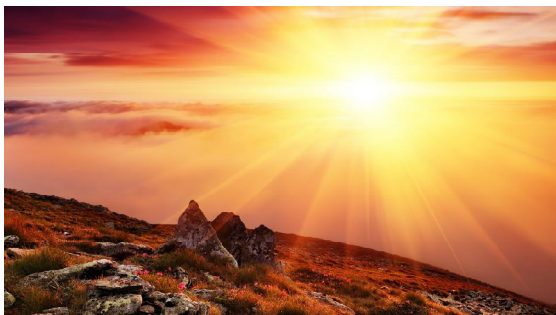
თავდავიწყებითი სიყვარული, გინდაც ჟინის გარეშე, შენთვის უწმინდურია, – ვერაფერი ვერ შეურაცხვეფს სხეულს, რომელშიდაც მე ვბინადრობ. ნუ შეგეშინდება ყოველივე იმისა, რასაც შენი გონება გარე შთაბეჭდილებისაგან ღებულობს, რამეთუ მე ვბინადრობ შენში. გაგაფრთხილეს თუ არა შენ სხვებმა, რომ თავი მოარიდო გარკვეულ აზრებსა და საქციელს? შეისმინე კეთილი ჩაგონების ხმა, ვიდრე მე არ გავიხსნები შენში, რამეთუ ისინი, სხვანი, ვინც სიკეთეს ჩაგაგონებს, ჩემი მსახურნი არიან, ჩემგან შენდა სასიკეთოდ გამოგზავნილნი, ვიდრე შენ ამ საიდუმლოებას არ ეზიარები. გაქვს თუ არა შენ საზომი, ან აზრთა სიწმინდის დაცვის წესები, ისევე როგორც საქციელთა და სიცოცხლის სიწმინდის წესები? ისინიც ჩემგანაა და გეგზავნება ზემოქმედების შენზე დასაჩქარებლად, მხოლოდ კი ნუ იფიქრებ, რომ ისინი, შენს გარდა, სხვებს სჭირდებათ, რადგან ყოველი სხვადასხვა ზომებს ღებულობს მისდა საჭიროებებისა და მოთხოვნილე-

ბების შესაბამისად. ისინი სხვებისათვის ისევე სასარგებლოა, როგორც შენი დარიგებანი შენთვის: ყველას თავისი ეძლევა. და თუ შენ შენი სიმართლის ქადაგებას დაიწყებდი, შენი ქადაგება იქნება მათ ცხოვრებაში ჩარევა, იმ წესებში ჩარევა, რომლებიც მე მათ დავუწესე. მაგრამ ნუ გეშინია შენი სიმართლის ქადაგებისა, თუ შენ ასე გინდა, რადგან ასეთ ქადაგებას მე შენს სასარგებლოდ შემოვაქცევ. დაამყარე სხვებთან კავშირი რათა საზოგადოებრივი ცვლილებები გაატაროთ, შენს შეურაცხმყოფელებს უჩივლე სასამართლოში და ედავე მათ, თუ გინდა. ყოველ ასეთ დავასა და დევნას მე ჩემი ნების შესრულების იარაღად გარდავაქცევ. ამასთან ერთად ისიც იცოდე, რომ ვისაც შენ დევნი, ასევე ჩემი ნების შემსრულებლები არიან. ილოცე ბეჯითად, თუ გინდა რომ გარკვეული პირობები, რომლებიც ასე გძაგს, შეიცვალოს. ამ მიზანს შენს თანამოაზრებებთან ერთად უნდა მიადწიო, თუკი ფიქრობთ, რომ ასე უკეთესი იქნება. შეგიძლია იამაყო კიდევ იმით, თუ რაოდენ მნიშვნელოვანია შენი როლი ასეთ ბრძოლაში. მე შენთან ვიქნები მაშინ, როცა ილოცებ და მაშინაც, როდესაც ბრძოლაში ჩაებმები. და მაინც: იცოდე, რომ მე დაგუშვი შენთვის ის

მიუღებელი პირობები, რათა მათ იმოქმედონ
შენს გულზე და ყველა იმათ გულზეც, ვის-
შიც ეს პირობები იწვევს აღშფოთებას და მე
მათ სიწმინდედ გარდავაქცევ შენთვის. შენივე
უმძიმესი გაუგებრობების დახმარებით, იმას,
რასაც შენ სამარცხვინოდ მიიჩნევ როგორც
შენი ღრის, ქალაქისა თუ პირადად შენთვის,
ყოველივე ეს შენი სიკეთისთვისაა გათვლი-
ლი. თუმცა მე მინდა, რომ შენ ყოველივე ამას
ებრძოლო ისე როგორც მტერს, თუკი მტრად
მიგაჩნია და აი, ამაშია ჩემი საიდუმლოება.

6. საჩუქრის საიდუმლოება

მეექვსე საიდუმლოება – საჩუქრის საიდუმლოებაა. აბა შეხედე, მე შევქმენი ზეცაში მზე და სინათლე, რომელშიდაც ის ცოცხლობს, მისივე ბრწყინვალების სხივებია.

იგი თავისივე სინათლის ძალით ანათებს, რაც მისგანვე მოდის. ასე შენც მოგანიჭე ჩემი სიყვარულის, ჩემი სიხარულის, ჩემი ჯანმრთელობის, ჩემი სიმდიდრის სხივთა განფენის უნარი. და ისევე როგორც მზე არსებობს მხოლოდ თავისი სხივების ძალით, რასაც განასახიერებს ან რომლითაც ანათებს, ასე შენც შეგიძლია იცხოვრო იმ სინათლეში რომელსაც თავადვე განასხივებ. სიყვარული გარედან

არ შეიძინება. ყველაფერი ამ სამყაროში მჟღავნდება მხოლოდ შიგნიდან. ყველაფერს მოგცემ, რათა შენივე გულიდან, შენივე არსი გამოასხივო. სიხარული შენი მარადიულად თანამგზავრია იმ ზომით, რა ზომითაც მას თავადვე გაიღებ სხვებისათვის. ეძებო ბედნიერება შენს მიღმა, ეზიდებოდე მას გარედან, ნიშნავს დაღუპო იგი.

ბედნიერების შენს მიღმა მოპოვების წყურვილი უბედურების განცდას იძლევა. ასეთი განცდა ერთადერთი უბედურებაა. რასაც არ უნდა აღწევდე საკუთარი თავის მიღმა, ერთხელ მიღწეული იგი უდაბნოს მოჩვენებასავით ქრება. საკუთარი თავისათვის გარედან შექმნას მოაქვს იმედების გაცურება, რამეთუ ყოველი არსი შიგნიდან ანათებს. ჯანმრთელობის წყარო მხოლოდ შენშია. თუ მას გარე სივრცეში დაუწყებ ძებნას, ეს იგივე გამოვა, რომ მზემ საკუთარივე სხივები ისევ თავის წიაღში დაიბრუნოს. თუკი ეს მოხდებოდა რა გამოვა? სრული სიბნელე. როცა შენ ჯანმრთელობას მიიღებ, სულ ერთია ეს ჩემგან მიიღებ შენ მას, თუ მე ამას სხვას ვასწავლი და შენ კი უკვე მისგან ისწავლი ამას და შენვე გააღვიძებ შენში ჯანმრთელობას, შენ დაინახავ, რომ ეს შენი შინაგანი წყაროდან ჩქეფს შენი

ჯანმრთელობა და ის გარეშე ძალა როდია, რომლის მოხმობასაც შენ შეძლებდი. რაც შენ ხარ (რასაც შენ წარმოადგენ) შენ მხოლოდ მასვე იძლევი. თუ რაიმეს ვერ იძლევი, ესე იგი შენ ის ჯერ არ გაგაჩნია. იყო ვინმე ან წარმოადგენდე რაიმეს, ნიშნავს ფლობდე შესაბამის საგანს თუ ხარისხს, და აი ამიტომ მე გეუბნები შენ, რომ შენ არაფერი არ გაგაჩნია გარდა იმისა, რასაც არსებითად შენ თავადვე წარმოადგენ. აი ამაშია მეექვსე საიდუმლოება.

ჩემი სიმდიდრე, — სამყაროზე ბატონობაა. ოქრო სიმდიდრე არაა, თუკი ის დევს უძრავად; არცა ვერცხლი, კარ-მიდამო თუ სამოსელი არ წარმოადგენენ სიმდიდრეს, თუკი არ გამოიყენებიან. ამიტომ გეუბნები შენ, გამოყენებაა ერთადერთი სიმდიდრე. ვინც ხურდა მსუბუქი ხელით დახარჯა იმ წუთში იგი იმაზე მდიდარია, ვინც მილიონები დააგროვა და არ ხარჯავს. დღთაებრივი სიმდიდრის განცდა შენში იბადება და შენგანვე მოდის, გარეშე პირები როდი ზღუდავენ ან ხელშემწყობნი როდი არიან ასეთი სიმდიდრისა. არცა ვალები, არცა მონობა, მაგრამ არცა ოქროს მთები და სხვებზე ბატონობის ძალაუფლება არ აისახება მასზე. თუ შენ თავს მდიდრად გრძნობ, მაშინ შენ განკარგავ შენ სიმდიდრეს და უხვად

იძლევი იმას, რაც გინდა რომ გასცე, მაგრამ გასცემდე წინასწარ დასახული მიზნის გამო, – თავისუფალ გაღებას არ ნიშნავს და არცა ჩემი სანუკვარი სიმდიდრის ნიშანი არაა. რა მიზანიც არ უნდა გქონდეს შენ, – შეცვალო სხვათა მდგომარეობა შენზე დამოკიდებულებით, დაიმსახურო ქვეყნის ქება-დიდება შენი დიდსულოვნებისათვის, – ეს ყველაფერი შენი “მიზნებია” და შენ “იძლევი” შენი ნების დაკმაყოფილებისათვის. ეს კი როდი ნიშნავს გაცემას, არამედ ნიშნავს გამოსყიდვას. თუმცა მე როდი გიშლი შენ ამგვარ საქციელს, და თუკი შენ ჯერ არ მიგიღწევია თავისუფლებისათვის, შენ უნდა იცხოვრო მონობაში. და თუ შენ ფიქრობ, რომ სიყვარულს სხვებისაგან, შენ შენს გარე სამყაროდან მიიღებ, მაშინ შენ უბედურად იგრძნობ საკუთარ თავს, იგრძნობ რომ სიყვარული გაკლია. თუ შენ ფიქრობ რომ ჯანმრთელობა გარედან შეიძინება, წამლებით თუ სხვათა ზემოქმედებით და შეეცდები მიიზიდო ასეთი “სიკეთე”, შენ თვითონვე შექმნი იმ პირობებს, რასაც ავადმყოფობა ჰქვია. ჩემი კანონი შენთვის – საიდუმლოებაა, რამეთუ გეუბნები შენ, რომ შენ ცოცხლობ მხოლოდ იმით, რასაც იძლევი და კვდები მხოლოდ იმისაგან, რასაც დაისაკუთრებ. საიდუმლოება

იმაშია, რომ შექენა კლავს და მსხვერპლის გაღება ცხონებაა.

იხმე ტანჯვა და იგი დაკარგავს შენზე ზემოქმედების უნარს. იხმე ბედნიერება და ისიც დაკარგავს შენი დაკმაყოფილების თვისებას. მიაყენე სხვებს უბედურება, – და ის შენსავე გულს აგნებს, მიეცი სხვას ბედნიერება, – უმდერე მათ ბედნიერებისა და სიხარულის მომგვრელი სიმღერები, – და გული შენი ადივსება ჩემი სიყვარულით, ყოველი მისი სილამაზითა და თავდავიწყებითი ძლიერებით. შენ შენი სიბრძნე არ გაგაჩნია მანამ, სანამ ჩემს ხმას არ გაიგონებ, რომელიც შენი გულის წიაღიდან მოდის. აი იმ ბედნიერ დროს გახსნი შენ შენს ბაგეს და “მე” ვილაპარაკებ შენი ენით და შენ კი ჩემი სიბრძნით დაიწყებ შენს ბედნიერ ცხოვრებას. მაგრამ, ისევ და ისევ ჩემი ნების გამო, შენ დიდხანს ეძებდი სიყვარულს და ამაოდ ცდილობდი მისი შენს მიღმა შექენას. ასევე ჩემი ნების გამო, შენ მთელი ძალით ეძებდი სიყვარულს და ბოლოს დარწმუნდი, რომ ასეთი ძიება ერთადერთი უბედურებაა. ასევე ჩემი ნების გამო სულით და გულით ეძებდი ჯანმრთელობას შენივე გონების მიერ გარეშე მონაჩმასთა შორის. ჩემივე ნების გამო შენ გეგონა, რომ სიმდიდრე

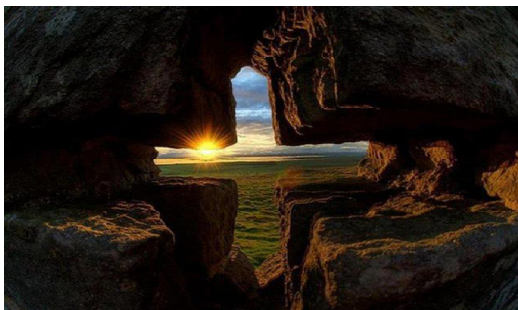
შეძენით მოიპოვება. და აი, მე გიხმე შენ. მე გამოვიგზავნე ბედიც და უბედურებაც, რათა მესწავლებინა შენთვის ის, რომ შენს იქით ვერაფერს შეიძენ, და მინდოდა იძულებით ჩამეზოვი ბრძოლაში და ამ იძულებით ბრძოლაში მესწავლებინა შენთვის, როგორ გამხდარიყავი მართლაც ძლიერი და როგორ მიგელო ძლიერი სხეული და ძლიერი სული, რათა ღირსეულად გამოხატო ჩემი სრულყოფილი სიბრძნე, სიხარული და სიყვარული, ჩემი ჯანმრთელობა, ჩემი სიცოცხლის უნარიანობა, და ისევ და ისევ ჩემი სრულყოფილი სიბრძნე. სადაც არ უნდა მიიტანო შენ შენი ნობათი, მისი გაცემა ისევ და ისევ მხოლოდ საკუთარი თავისათვის მოხდება, თუ რა თქმა უნდა გულისთ იძლევი. თუ გინდა მიწიერი საჩუქარი გაიღე სულიერი ნობათის სანაცვლოდ, მხოლოდ იცოდე, რომ ასეთი ნობათი ჩემს თვალში სულაც არაა ნობათი. დაეხმარე მოძღვარს, თუკი გსურს იმ რელიგიის განვრცობა, რაც ჩემი ჭეშმარიტების მხოლოდ ნაწილია, და რაც შენ მხოლოდ ერთადერთ ჭეშმარიტებად მიგაჩნია, მაგრამ იცოდე რომ მსგავსი საჩუქარი თავისი არსით შენს მიზნებს ემსახურება, ისევ და ისევ შენი ნებისდა აღსასრულებლად და ამიტომ მასში არავითარი საჩუქარი აღარაა. არავისა-

გან არ ვითხოვ საჩუქარს. თუ შენ იმისათვის მაძლევ, რომ მასიამოვნო, იცოდე რომ მე ისედაც კმაყოფილი ვარ შენით და ვერაფერი დაარღვევს ჩემს კეთილ დამოკიდებულებას შენს მიმართ ისევე, როგორც ვერაფერი ვერ გამოიწვევს ჩემს უკმაყოფილებას. შენ უკვე სარგებლობ შენს მიმართ კეთილი დამოკიდებულებით და მე არ მსურს, რომ შენ რაიმე მოიმოქმედო საიმისოდ, რომ თავი მომაწონო, მხოლოდ იცოდე, რომ ეს სიყვარული კი არაა, არამედ სურვილი, რაც რაღაც მიზნის გამო ვლინდება. ყველაფერი რაც შენ გიყვარს რაღაცის გამო, იჩრდილება შენივე სურვილის გამო. შენ დაკარგე ყველაფერი რაც გიყვარდა, თუკი შენი სიყვარული ადამიანთან ურთიერთობის შენარჩუნებას გულისხმობს მხოლოდ ისე და ისე საკუთარი თავისათვის. მე შენში ვცოცხლობ, შენიდან ვასხივებ და მე ვარ ყოველივე ის რაც ჭეშმარიტად არსებობს. ალბათ იტყვი: “მე ხომ არ მგულისხმობს ღმერთი?” დიას შენ, შენ, რომელიც ამ სტრიქონებს კითხულობ, შენ რომელიც ამას ისმენს. აი, ეს მეექვსე საიდუმლოება შეიცან: შენ ცოცხლობ მხოლოდ იმით, რასაც იძლევი.

7. დამცირება

მეშვიდე საიდუმლოება – დამცირების საიდუმლოებაა. მე არ ვაღვიძებ შენში ჩემს “მე”-ს, მანამ, ვიდრე შენ არ დაგიძლევი შენში კერძო არსებობა. აი, როდესაც ეს გრძნობა დაძლეულია, მაშინ შენ შეგიძლია შემიცნო “მე”. ამ ბრძოლაში შენ განავითარებ შენს გონებას ისე, რომ ეს ახალი გონება შენი სიხარულის საგანი გახდება, მაგრამ იმისათვის, რომ დაძლეული იყოს კერძო არსებობის გრძნობა, შენ დამცირება უნდა განიცადო. შენი პიროვნება შენ შენი კუთვნილება გგონია, სინამდვილეში იგი ჩემია. და იმის გრძნობა, რომ შენ დამსახურებები გაგაჩნია, სინამდვილეში მეკუთვნის მე და არა შენ. რა ხარ შენ ჩემს გარეშე? გაიგე რომ ის პიროვნება, რომელსაც შენ საკუთარ პიროვნებად მიიჩნევ, სინამდვილეში არ არსებობს. გაიგე რომ მე და მხოლოდ მე ვცოცხლობ და მე ვასუფლდგმულე შენს სხეულს, მე და მხოლოდ მე ვასრულე იმას, რასაც შენ აკეთებ. ისიც უნდა შეიმეცნო, რომ მე ვღებულობ საკუთარ თავზე პასუხისმგებლობას იმაზე, რაც შენ ჩაგიდენია, ჩადიხარ დღეს და ჩაიდენ კიდევ მომავალში.

ჯვრის სიმბოლოს მეშვეობით წარსულ დროთა წიაღში მე გადმოვეცი ადამიანებს ყველაფრის მიმართ პასუხისმგებლობის საიდუმლოება და იმისათვის რომ მესწავლებინა ეს თქვენთვის, მე საკუთარ თავზე ავიღე დანაშაულის გრძნობა და გამოვისყიდე იგი ჯვარ-

ცმით. მაგრამ შენ გაძლევ დამცირების საიდუმლოებას, გიხსნი რომ შენ არაფერი ხარ, რომ ეს მე ვცოცხლობ შენში. შენ არ შეიძლება რომ გქონდეს დანაშაულის გრძნობა, ისევე როგორც დამსახურებისა და აი ის, რასაც შენ შენს პიროვნებად მიიჩნევ, დამცირებას დამცირებაზე განიცდის, ვიდრე ის პიროვნება არ მოკვდება და არ გაანთავისუფლებს შენს სხეულს ჩემთვის შენდა სასიხარულოდ. ბევრი ღოცულობს: “ღმერთო მომანიჭე მორჩილე-

ბა”, – და როდესაც მე დამცირებას ვუგზავნი, ისინი როდი გრძნობენ ამაში ჩემს ხელს. არ არსებობს იმაზე მეტი გამოცდა შენი ამპარტავნებისათვის, ვიდრე დამცირება, მაგრამ რას იზამ; ყველამ უნდა გაიაროს იგი და მოკვდეს. ოცნებობ თუ არა შენ სიამაყეზე, პიროვნების გადარჩენაზე ძალაუფლების მისაღწევად სიკეთე – სიამოვნებათა მოსახვეჭელად? რაზე ოცნებობს იგი, მოწონება დაიმსახუროს თუ მარადიული სიცოცხლე? იცოდე, რომ ამალა ყოველი იმედი. ღრმა დამცირების შედეგად დაიხოცებიან ისინი და გაქრებიან, და მხოლოდ “მე” ვიცოცხლებ. შენი პიროვნება ვერ შესძლებს დაიმსახუროს პატივისცემა, რამეთუ პიროვნება შენს აფორიაქებულ გონებაში არსებობს მხოლოდ. თუმცა შენს წარმოდგენაში არსებული პიროვნება სასარგებლო იყო შენთვის: იგი შენი გონების განვითარებას ემსახურებოდა, იმ გონების განვითარებას, რომელიც მოგვიანებით მოახერხებს და შეიცნობს ჩემთან, ერთიან უსასრულო პიროვნებასთან, დიდ “მე”–სთან ერთობას. შენ გეჩვენება რომ შენი პიროვნება ცოცხლობს შენს სხეულში და მას უფრო დიდი მნიშვნელობა აქვს. მაგრამ ღრმთა განმავლობაში მე გაგიმხელ იმას, რომ მე ვზრუნავ შენს ღრობით სხეულზე

და მე მივანიჭე მას პიროვნული, ამაყი ცნობიერება მისი განვითარების გულისათვის. როდესაც სხეულს აღარ დასჭირდება ეს ამაყი ცნობიერება, მე ღრმად შეურაცხმყოფელ დამცირებებს გამოგიგზავნი. მაშინ სიამაყის გრძნობა დამნებდება და მოკვდება. და აი მაშინ, როდესაც შენთან დამცირება მოვა, შენი პიროვნება შეკრთება, რადგან ახლოა მისი სიკვდილი: მხოლოდ კი სხეულმა უნდა გაიხაროს, რადგან მისი განთავისუფლების დროც მოსულა. შენ გგონია რომ სიკეთის ქმნას ცდილობ ან კაცობრიობის გაბედნიერება გინდა? მაგრამ ყოველი წოდება, ყოველი პატივმოყვრული ზრახვები პიროვნების თვისებებია და მასთან ერთად კვდებიან. ბევრი ასეთნაირად ლოცულობს: “ღმერთო, თუ სიმდიდრეს მომცემ, მე მას სხვათა სასიკეთოდ და შენდა სადიდებლად გამოვიყენებ”. ასეთნაირად გინდა ჩემი დახმარებაც და ადამიანთა მოღვმის გაბედნიერებაც. შენ რა, ჩემზე უკეთ იცი თუ რაა საჭირო სხვათათვის? და შენ მაინც ცდილობ დაამკვიდრო შენი პიროვნება, – მერე რა, რომ მას ეშლება და იგი ხომ მაინც ცდილობს და ცდილობს და იმკის დამცირებას თავისდა სატანჯველად, თუმცა თვითონაც კარგად ხედავს სხვათა დამცირებას (შენი პა-

ტიმომოყვარეობა ძნელად ღებულობს ამ მეშვიდე საიდუმლოებას). ასეთნაირად ვიყენებ მე დამცირებას შენი განვითარებისა და სხვათა სხეულების განვითარებისათვის. მაგრამ როდესაც ყველა დამცირება იგემე, რომლებიც ჯერ გელოდებიან შენ, ისინი სიხარულის სავსე გაკვეთილებად მოგეველინებიან შენ. აი, ასე განთავისუფლდები შენ საკუთარ თავზე განსაკუთრებული წარმოდგენებისაგან და ასეთნაირად გახდები ჩემი სიხარულის იარაღი. თუ შენ მზად არა ხარ ამ სიტყვების მისაღებად, კარგი იქნება უარჰყო ისინი. შენი ამპარტავნება ისეთივე ჩემი ქმნილებაა, როგორც შენი მომავალი თავმდაბლობა. შენთვის სასარგებლოა გმართოს სიამაყემ, ყველა მისთვის დამახასიათებელი პატიმომოყვრული ზრახვებითა და სურვილებით, ვიდრე მისი ძალა შენზე არ ამოიწურება. აი, როდესაც იგი თავის საქმეს გააკეთებს, შენ მას მოისვრი გვერდზე და სხეული შენი აღსდგება ამპარტავნებისაგან განთავისუფლებული და შეიძენს უნარს გამოსატოს ჩემი “მე”.

8. აღორძინება

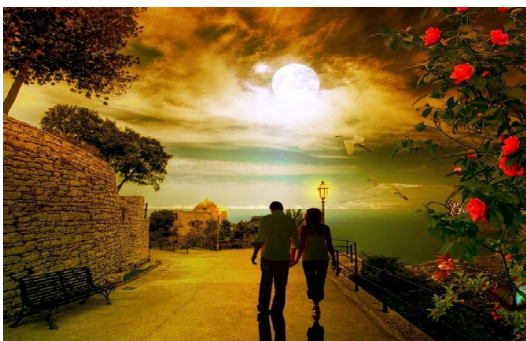
მერვე საიდუმლოება – აღორძინების საიდუმლოებაა. ამ საიდუმლოების წვდომა არ მიიღწევა შრომით, რწმენით თუ მისწრაფებით, იგი უნდა ამოიზარდოს შენში შენივე სულიერი თვისებების ზრდასთან ერთად. ვიდრე ტანჯვით არ მიაღწევ მეშვიდე საიდუმლოების შინაარსს და ვიდრე არ მიაღწევ თავისუფლებას ჩემთვის, შენ ვერ ჩაწვდები მერვე საიდუმლოებას. წარსულ დროთა წიაღში ჩემს ხალხს მე გაეუხსენი ქორწინებისა და დაბადების საიდუმლო და ქორწინება წმინდა მოვლენად მოგნათლე ბავშვების დაბადებისათვის, რათა თაობებში გაგრძელებულიყო ჯანსაღ სხეულთა გაჩენისა და განახლების პროცესი.

თუკი პირველი შვიდი კანონი მიუწვდომელია შენი გაგებისათვის, აღორძინების კანონსაც ვერ ჩაწვდები. მაშინ კარგი იქნება შენთვის ბავშვების გაჩენის უძველესი კანონის პატივისცემა; აღზარდე ბავშვები სიყვარულსა და ალერსში, შეინარჩუნე კურთხეული და წმინდად შერაცხული ქორწინება სიმართლესა და მარადიულობაში. მაგრამ როდესაც ჩემგან შთაგონებული შენ მოიცილებ შენთვის

ასე უჩვეულო ყველა ჟინსა და შიშს, პირადი სიამოვნების ყველა მისწრაფებას, მაშინ შენი ქორწინება აღორძინების წმინდა საიდუმლოების გაცხადება იქნება. საიდუმლოება იმაშია, რომ სიყვარულით შთაგონებული შენ სხვაგვარად მოიქცევი, ვიდრე ოდესმე მოქცეულხარ წარსულში, როდესაც შენ ჟინის კარნახით ცხოვრობდი. სიყვარულით შთაგონებული შენ მხოლოდ შენი მეუღლის ბედნიერებაზე იზრუნვებ და არა შენი პირადი კმაყოფილებისათვის. მაშინ წმინდა იქნება ის ძალა, რომელსაც აღმოაჩენ და ის უკვე ამოდროდი გაიფლანგება და შენივე მარადიული სიჭაბუკის წყაროდ გარდაიქცევა.

მაგრამ ასე ერთბაშად შენ ვერ შეიძენ ასეთ აღორძინებულ ცხოვრებას. ერთბაშად როდი შეიცვლები ამგვარი უანგარო სიყვარულის აღმოჩენითა და გამოვლინებით. ბევრჯერ დაგიჭერენ წარსულის ავხორცობანი და ჟინი, მაგრამ მე სულ უფრო უხვად და უხვად მოგმადლი შენ ჩემს ამოუწურავ მოთმინებას ჩემივე წმინდა სიყვარულისათვის და ასეთნაირად უფრო მეტად სარწმუნოდ შეიცნობ შენში ჩემს არსებობას. შენ ხომ არ წამოგცდენია ასეთი რამ: “ჩემი არჩევანი უკვე აღარ პასუხობს ჩემს იდეალებს...” არა და შენ აშკარად დაინა-

ხავ, რომ შენი თანამგზავრი ყველაზე მეტად შეგეფერება შენ, იგი ხომ მე თვითონ შეგერთე შენ, რათა უანგარო სიყვარული მესწავლებინა შენთვის. ეს სიყვარული მე შთაგბერე შენ, რომელიც შენთვის არ ითხოვს არცა სითბოს, არცა მხარდაჭერას და არცა საპასუხო გრძნობას. და მე ისეთ სიხარულს ჩავგდებ შენს

სიყვარულში, რომ შენ გაბრწყინდები და განახლდები. მაგრამ ვიდრე შენი გული მზად არაა სიყვარულის ჩემი სუნთქვა მიიღოს, შენ სხვებში დაიწყებ მის ძებნას, მაგრამ შევებას მაინც ვერ იპოვი იმაში, რასაც შეიძენ სხვაში, რადგან სიცოცხლე მხოლოდ სიყვარულშია შესაძლებელი იმ სიყვარულში, რომელიც მხოლოდ შენი გულიდან მოედინება.

და აი მაშინ, ოდეს მთლიანად ჩაიძირები ჩემი

ცხოვრების სრულ სისავსეში, შენ გაიხარებ შენს მეორე ნახევართან და შეიყვარებ მას ისე, რომ შენი სიყვარული გადაფარავს მის ნაკლავანებებს. რადგან მისი თავმოყვარეობა მოგანიჭებს შესაძლებლობას გამოიჩინო შენი უანგაროება და მისი ჭირვეულობა აღზრდის შენში უკიდევანო მოთმინებას. გახდი მომთმენი და იცოდე, რომ თუ შენ ჯერ არა ხარ სიყვარულისა და უანგაროების გასხივოსნებულნი წყარო, მომვალში მაინც გახდები ასეთი. და მე გიგზავნი შენ ისეთ გამოცდებს, რომ შენ ისწავლო ამ თვისებათა გამომჟღავნებას, რომლებსაც შენ სხვებში ვერ ამჩნევ. ამიტომ შენთვის კარგი იქნებოდა ქორწინების უძველესი ადათის დაცვა, მაშინ როდესაც უინი გაწუხებს, ისევე როგორც იცავ მათ როდესაც შთაგონებაში იმყოფები, რადგან ეს შენი გამოცდაა და სიხარულიც ერთდროულად, რომლებისგანაც იბადება შენი ძალა. ამ სიტყვებით მცნებას როდი გაწვდი, რადგან ჩემი სიტყვა შენთვის მხოლოდ ისაა, რაც შენ ამოიკითხე მასში და ღებულობ; თუ შენ არ გწამს ის, რომ ეს სიტყვა ჩემგანაა, მაშინ თავად შენი ურწმუნოება იმოქმედებს შენზე და როგორიც არ უნდა იყვეს ეს ზემოქმედება, აი ის იქნება შენდამი ნათქვამი ჩემი სიტყვა.

9. თავისუფლება

“ ბედი მიათრევს ურჩს და სათნოებით მიუძღვის მორჩილს.”

მეცხრე საიდუმლოება – თავისუფლების საიდუმლოებაა. მე თავისუფლებისაკენ მიმყავხარ და ამიტომ გაგყიდე მონობაში. დაბადებული მონად, შენ იზრდებოდი მონობაში. რადესაც გონს მოხვედი და შეიგნე რომ ხარ მონა, მე არ მიჩქარია შენი განთავისუფლება. მონობას მონობით ვანაცვლებდი, რათა ბოლოს და ბოლოს მიგედწია თავისუფლებისათვის. ვათავისუფლებდი სხეულს, – ბორკილებს ვადებდი შენს გონებას. შენ არ ყოფილხარ მზად იმის განთავისუფლებისათვის, რასაც შენ პიროვნებას ეძახი, რადგან იგი დამონებული იყო ჟინითა და სხვათა აზრის ტყვეობით, რაც ალბათ გასაგებია შენთვის, ანდა მონა იყავი იმისა, რასაც შენ სინდისს ეძახი.

შენ მიეჩვიე იმოქმედო და იაზროვნო იმ გარემოს სულისკვეთებით, რომელშიდაც იყავი აღზრდილი; შენ ზუსტად ამ ჩვეულებათა მონა იყავი. შენ ეხლაც ბორკილებს ატარებ და ეს ბორკილებია – პატივმოყვარეობა და პატივმოყვრული მისწრაფებანი. განთავისუფლდი თუ არა შენ იმ ბორკილებისაგან, რომლებითაც მე შენ აღრე შეგბორკე? და მაინც, – შენ ვერ მიაღწიე თავისუფლებას. გაწირე თუ არა შენ შენი ვნებანი ჯვარცმის სატანჯველისათვის? დამიბრუნე თუ არა მე ის, რასაც შენ სხვათა სასიკეთოდ ცდილობდი? და მაინც შენ ალბათ შენი შეხედულებების მონობაში იმყოფები. ჩემი თავისუფლება კი, – გულის თავისუფლებაა. ყველაზე მეტად ის მაშინ ბრწყინავს, როდესაც გარემო განსაკუთრებით მძიმე უხილავ თუ ხილულ ბორკილებს ქმნის. ჩემი საიდუმლოება იმაშია, რომ თავისუფლება როდია გარეგნული ან ისეთი რამ, რაც სხვათა აზრებსა თუ საქციელზეა დამოკიდებული. ჩემი თავისუფლების თანაზიარია ის, ვინც ნაღველის გარეშე ითმენს დაყოვნებებს, ვინც სრული უშფოთველობით ღებულობს იმას, რაც მის ირგვლივ ხდება. თუმცა, სიკეთე შენდა, თუკი მონობაში იმყოფები. ჩემი სრულყოფილი თავისუფლება ღრთა განმავლობაში შენი

გონების შთაგონების წყაროდ გადაიქცევა, და იგი მხოლოდ მაშინ მიაღწევს სიმწიფეს, ოდეს მონობას გადაიტანს. ასეთი შინაარსი აქვს ჩემს საიდუმლოებას. რაც უფრო ცუდად გამოიყურები, მით უკეთესია შენთვის. დაფიქრდი, ზედმეტად მძაფრი თავმოყვარე ხომ არა ხარ? და თუ ხარ, იცოდე, რომ მე შენი გონების იმ თვისებებს ვასაზრდლებ, რომლებითაც ვაპირებ ვისარგებლო იმისათვის, რომ ჩემი დიდი “მე”-ს ცნობიერება გამოვამჟღავნო შენში. ხარ თუ არა შენ მხდალი და მშიშარა? მაშინ ეს იმას ნიშნავს, რომ მე მინდა შენი გონების ის თვისებები განვაგვითარო, რომლებითაც შემდგომში “მე” ჩემს სრულ უშიშარობას გამოვაფლენ. გრძნობ თუ არა შენ ერთგულების შენში უკმარისობას? ეს შენი ტანჯვა მე შენი გონების განვითარებისათვის მჭირდება, რომლის მეშვეობითაც შემდგომში მე გამოვამჟღავნებ ჩემს სრულ სიბრძნეს და გამჭრიახობას შენში. დიდია ტანჯვა და ასევე დიდია ჩემი მცნებებისაგან შეძენილი სრულყოფილება. ჭეშმარიტად გეუბნები შენ, ნეტარი ხარ თუ იტანჯები, რამეთუ ტანჯვით მიაღწევ სრულყოფილებას. ორმაგად ნეტარი ხარ თუ განიცდი შიშს, რამეთუ შიშს ვაჟკაცობაში გარდავქმნი. მაგრამ შენ სამჯერ ნეტარი ხარ მაშინ, თუ იტანჯები

და მიიღტვი სრულყოფისაკენ, თუმცა ჯერ ვერ ხელდავ რომ “მე” ვიბადები შენს გულში, რამეთუ სიბრმავეს შენსას, ყოვლის მხედველობად გადავაქცევ. შენი უკიდევანო სიბრმავე, თვალის მომჭრელ ელვარე ნათებად გადაიქცევა.

აბა შეხედე: მე ხომ სინათლე ვარ, რომელიც შენი “მე”-ს სიღრმეებიდან მოვედინები. ჩემი სიტყვები ერთნაირად ეძლევა მრავალს, მაგრამ შენ ვერ ჩაწვდები მათ, ვიდრე ასეთი გონიერებისათვის მზად არა ხარ. თავისუფლების ჩემი საიდუმლოება იმაშია, რომ თავისუფლად მიიღო ის, რაც გსურს, რომ შენ გულით შეგიძლიან მიიღო ის რაც შენ გჭირდება და რაც ჩემგანაა მომზადებული შენთვის.

შენ არა ხარ დამოკიდებული გარემოზედ, რამეთუ შემიძლია ნებისმიერ გარემოზე მოგარგო: შენ სხვათა წარმოდგენებსა და აზრზე დამოკიდებული არა ხარ. მაგრამ თავისუფალი ხარ იმისათვის, რომ შეებრძოლო გარემოს და თავისუფალი ხარ იმაშიც, რომ დაემორჩილო სხვათა წარმოდგენებსა და სხვათა აზრებს. და იმაშია ჩემი საიდუმლოება, რომ სხვადასხვა ხმებით გეძახი მონობის, შიშის, ეჭვების ხმებით ისევ და ისევ შენი განვითარების გულისათვის, რადგან შენ ჩემს ხელში იარაღი ხარ და ასე მიმყევხარ თავისუფლებისაკენ.

10. რელიგია

თქვენ, რომელთაც შესმენის უნარი გაგაჩნიათ, გეძლევათ რელიგიის გაცხადება. ყოველი რელიგია და ყოველი სარწმუნოების მოძღვრება, რაც მომიცია, დოგმატებსა და რიტუალებში განსხვავდებიან. აქ შენ იქნებ თქვა: “რელიგიები ღვთისაგან არაა, თორემ ღმერთი დანარჩენ მსოფლიოს შეცდომაში ხომ არ შეიყვანდა სხვათა არა ჭეშმარიტი რელიგიების გამო.” იცოდე რომ თაობიდან თაობამდე მე გატარებდი შენ და სხვებისაგან განსხვავებულ სრულყოფილებებს ვანვითარებდი შენში. იცოდე, რომ აქამდე თაობიდან თაობა მისდევდა ერთმანეთს ისე, რომ ჩემს შერჩევისა და განსხვავების კანონს ემორჩილებოდა ყოველი. ამიერიდან ყოველი განსხვავდება ყოველისაგან და ყოველი თავის გზას ირჩევს, ისევე როგორც მოძღვრებას.

ბევრს, შესაბამისად ცნობიერების განვითარებისა, სულიერი საზრდოს არჩევანი ეძლევა, რაც სარგებლობის კუთხით ამგვარ არჩევანს ამართლებს. ბევრი კი სხვადასხვა მოძღვრებათა შორის არჩევანს იმსახურებს ასევე მათ

მიერ შექმნილი გონების ძაღის, ცნობიერების სიმაღლის თუ გამოცნობის შექმნილი უნარის მაღლით. მაგრამ იქნება ეს თავისუფალი თუ ნაძალადევი არჩევანი, ყოველ შემთხვევაში მათ მაგიერ არჩევანს მე ვაკეთებ, და ვმოქ

მედებ არჩევანის თანახმად ან პირიქით, და ყოველს, ვინც არჩევანი გააკეთა ვჩუქნი მისი ნიჭის შესაბამის საუკეთესო პირობებს, მისთვის ნებისმიერ გარემოში. მაგრამ ადამიანის ბუნება ისეთია, რომ მისი ხასიათი განვითარების პირობებზეა დამოკიდებული. ტვინის აგებულება ისეთია, რომ არცა კვება, არც წიგნების კითხვა და არცა გამოცდილება არ მოქმედებს მასზე, თუკი ეს საკვები, გამოცდილება და ცოდნა ხელს არ უწყობენ ასეთი ხასიათის ჩამოყალიბებას. მაგრამ შენ რას იტყვი? “იძლევა კი ღმერთი ნებას იმისა, რომ

აღამიანი ცრურწმენაში იყოს?” იცოდე, რომ ყოველი რწმენა, რა თქმა უნდა რომ მცდარია. მაგრამ იგი მაინც გამოსადეგია ცნობიერების შენი ღონისათვის. შენში სწამს იმას, ვინც თავის თავს ჩემგან ცალკე პიროვნებად მიიჩნევს საკუთარ თავს. არა და ამ ღროს, პიროვნებას არ გააჩნია უნარი ჭეშმარიტების ხილვისა და ამიტომ მას არ ესმის ჩემი. აი, როდესაც ეგრეთ წოდებული პიროვნება, ანუ პატარა “მე” მოკვდება შენში და ამით იგი სხეულს მიანიჭებს უნარს მემსახუროს უკვე “მე” როგორც გონიერი იარაღი, აი მაშინ შენ სრულ ჭეშმარიტებას განასხივებ შენს ირგვლივ. მანამდე ყველა სარწმუნოებას გჩუქნი შენ. ყოველი მათგანი ერთნაირად მცდარია, მაგრამ შენ შეგიძლია ირწმუნო ის, რაც მეტად მისაწვდომია შენთვის. თუმცა, თუ შენ შეძლებდი რომელიმე მოძღვრების შინაგანი, ფარული შინაარსის წვდომას, მაშინ შენ იპოვნიდი ჭეშმარიტებას, რამეთუ ჭეშმარიტება იმდენად დიდია, რომ დიდების მისი ანარეკლიც კი მოგიტანდა განათლებას. და აი, ამაშია ის მეთე საიდუმლოება, რომელიც გვასწავლის, რომ გარეგნულად ყველა რელიგია ცრუა, მაგრამ შინაგანად ისინი ყველა ჭეშმარიტია ერთნაირად. ქადაგებ თუ არა

შენ რომელიმე უბეველეს და უმშვენიერეს რელიგიას? ხარ თუ არა შენ დარწმუნებული იმაში, რომ რელიგია რომელსაც შენ ქადაგებ, ერთადერთი ჭეშმარიტებაა, დანარჩენი კი ყალბი? იცოდე, რომ ეს კარგია და შენ მე მემსახურები ამით. ჭეშმარიტება რომელსაც შენ ქადაგებ, ბევრს მოიზიდავს და მათთვის, ვინც შენს ქადაგებას მიიღებს, შენ ჩემი მაცნე იქნები და ვერავინ ვერ ირწმუნებს მას, გარდა იმ ერებისა, ვისაც ეს მათი განვითარებისათვის ესაჭიროება. გტკივა თუ არა შენ გული იმათ გამო ვისაც შენი მოძღვრება არ შეეხო? ცდილობ თუ არა შენ დაარწმუნო ისინი თხოვნითა და დარიგებებით? კი ბატონო, ვის გულისაც უნარი არ გააჩნია აიტანოს ეს, ნუ აიტანს, დარჩენ მხოლოდ ძლიერი გულები. შენ კი ეცადე აიყოლიო ისინი, ვისაც შენი სწავლება არ შეეხო, რადგან ასეთი მცდელობები იმოქმედებენ მათზეც და შენზეც. თუმცა ისე კი არა, როგორც შენ გინდა, მაგრამ მაინც ისე, როგორადაც საჭიროა ეს შენი და მათი განვითარებისათვის. სასტიკი ხომ არ გეჩვენება შენ ზოგიერთი ჩემი გადაწყვეტილება? ხომ არ ამბობ: “სისასტიკეს არაფერი არ ამართლებს? მაგრამ მე სასტიკი ვარ, რათა მსურს სიკეთე და განვითარებ შენს გონებას, ვიდრე შენ

არ მიაღწევ ჩემს დიდ “მე”—ს. სიკეთე შენდა, თუკი უნარი შეგწევს იხილო სილამაზე ჩემს რომელიმე რელიგიაში. ყოველი მათგანი გასწავლის შინაგანი პატარა “მე”—ს ჯვარცმას. თუ რომელიმე მათგანი თვალს აგიხელს იმაზე, რომ უნდა მოიცვილო ეს პატარა “მე”, მაშინ მიხვდები, რომ ეს რელიგია მე ზუსტად ამისათვის გამომგიგზავნე. ნუთუ არ წაგიკითხავს, რომ წარსულ დროთა წიაღში, ისინი ვინც ჩემს მსახურებად აცხადებდნენ საკუთარ თავს, ბნელს ავრცელებდნენ ნაცვლად სინათლისა, რითაც აფერხებდნენ ყველაფერს იმას, რასაც შენ განათლების წარმატებას არქმევ? იცოდე, რომ მე ყოველთვის ისე ვცხოვრობდი, როგორც ახლა ვცხოვრობ. მე ყოველთვის შენი ხასიათის განვითარებაზე ვზრუნავდი, იმდენად, რამდენადაც ეს საჭირო იყო შენთვის. შენ მხოლოდ ნაწილობრივ შეიცან საქმენი ჩემი ხელისანი იმ ბნელ დროთა წიაღში და მე ჩავნერგე შენს გულში ეჭვი ჩემი სიბრძნის მიმართ შენი ამ არასრული ცოდნის გამო. მაგრამ იცოდე, რომ, ყველაფერი ღირსეული რაც სიცოცხლეს ახლავს, მხოლოდ მაშინ ვითარდება ყველაზე უკეთესად, როცა მას ახლავს წინააღმდეგობა. ის, რასაც განათლება ჰქვია, იმ ხელებში იზრდება, ვინც

ცდილობს მის შეფერხებას. შენ რომ ყოველივე ეს გცოდნოდა, იტყვოდი: “ღმერთო, შენ ეს მაშინაც კარგად იცოდოდი.”

რელიგიებს ყოველთვის ჩემს შემეცნებამდე მიყავდი. **მაგრამ მე მხოლოდ რელიგიით რაღაც გიხმობ.** მე გეძახი შენ ყოველივე იმით, რასაც შენ აცნობიერებ. ყოველი ხმა, – ჩემი ხმაა; სიცოცხლის ყოველი გამოვლინება, – ყვაავილი იქნება ეს, ხე თუ ცხოველი, – ჩემი გამოვლინებაა. ყოველი მრისხანე და სასტიკი დარტყმა, რომელიც შენ თავს დაგატყდება, ჩემგანაა. მკაცრად ვმეტყველებ მე თუ არა, ოდეს შენს პიროვნებას რელიგიის მოწოდებებით მივმართავ? მაგრამ მე კიდევ უფრო მრისხანე განსაცდელების ენით გელაპარაკები, ოდეს გიგზავნი მათ. ყოველი განსაცდელი ჩემგან მოდის. შენ ალბათ ვერ ხედავ, თუ როგორ უნდა აიხსნას შენი განსაცდელები ღვთაებრივი სიყვარულით: “თუ ღმერთი ამას მიგზავნის”, – იტყვი შენ, – “ის სიყვარულის ღმერთი ვერ იქნება.” იცოდე რომ ასეთი ფიქრი კარგია შენთვის, რადგან ასეთ სიბრმავეს გაბრწყინებამდე მიჰყავხარ. მაშინ აღიარებ შენ, რომ დიდია და ყოვლის მომცველი ჩემი სიყვარული და არც ერთი თმის ღერო არ ჩამოვარდება შენი თავიდან ჩემი

ნების გარეშე და ყოველივე ეს შენდა სასიკეთოდ ხდება. მაშ ასე, მე გეუბნები შენ, რომ ჩემი ხმა გიხმობს შენ: მშობლიური ჰანგების სინაზით თუ ლოცვების იმ სიტყვებით, რომლებსაც ჩურჩულით იმეორებ დედის კარნახით, ან იქნებ მკაცრი გამოცდების ორომტრიალში, – ეს სულერთია, რანაირიც არ უნდა იყვეს ის ხმა, რომელიც მოგმართავს შენ, – ეს ჩემი შენდამი მიმართვაა, ეს ის ჭეშმარიტებაა, რომელიც ჩემი მებათე საიდუმლოებაა იმაზედ, რომ ყოველს სხვადასხვა მოძღვრებისა თუ ისტორიული ნაამბობისა სწამს და ამაში მე მხარს ვუჭერ მათ და ამით საუკეთესო სულიერ საკვებს ვუგზავნი მათ მათივე გონებისათვის.

ჩემი შენდამი ზრუნვის დასტური თავად შენა ხარ, რამეთუ აქაც არ გაძლევ საშუალებას იწამო ის, რასაც შენ კითხულობ, თუკი ამონაკითხი სარწმუნოება მიუღებელია შენი გონებისათვის როგორც საუკეთესო საკვები.

11. სიკვდილი

სიკვდილის საიდუმლოება – ბოლო საიდუმლოებაა: სამი სულდგმულიდან შენ მათი ერთობა ხარ და ეს სამი სულდგმულია; შენი სხეული – ჩემი ქმნილებებიდან ერთ-ერთი რგოლი; შენ გაგაჩნია პიროვნება – მოჩვენებითი პატარა “მე”; შენ გაქვს სული – და ეს სული ვარ “მე” – შენი დიდი “მე”.

აქამდე სხეული კვდებოდა, მაგრამ ყოველი მომაკვდავი მხოლოდ რგოლი იყო ჩემი ტანჯვისა, რომელიც სრულყოფილებას განიცდიდა ყოველი გარდაქმნების მადლით. ყოველ გარდაცვალებულს ჰქონდა თავისი მომდევნო თაობებისათვის თავისი მნიშვნელობა, იგი კვ-

ლავ ცოცხლდებოდა თავის მოდგმაში და ყოველივე იმათში, ვისთანაც მას შემორჩა სულიერი ურთიერთობა. ადამიანის პიროვნება – ან მისი თვითშეგნებაა, ან ჩემგან განცალკევებული სიცოცხლის ცნობიერება. ეს დროებითი ცნობიერება სასარგებლოა ადამიანისთვის, ისევე როგორც სხვებისთვისაც, მათზე მისი ზემოქმედების გამო, თუმცა არსით იგი წარმავალია და სიკვდილს ექვემდებარება. შენ, რომელსაც ჩემგან დამოუკიდებელ არსებად მიგაჩნია საკუთარი თავი, შენ მოკვდები, თუმცა სხეული შენი შეიძლება არ მოკვდეს. აქამდე შენი სხეული შენივე საკუთარი თავის შენგანვე გაცნობიერებამდე კვდებოდა და იქ, სადაც სხეული კვდებოდა გონებაზე ადრე, იქ ცნობიერება განაგრძობდა სიცოცხლეს და ეხმარებოდა ადამიანებს ისე, თითქოს სხვა სამყაროდან ამყარებდა მათთან კავშირს. შენთვის სასარგებლოა საკუთარ არსში ჩადრმავებულ ასეთ პიროვნებათა ხმების მოსმენა, მხოლოდ იცოდე, რომ საკუთარი თავის გაცნობიერება დროებითია და მარადისობის სიყვარულს ვერ იტევს. მე ვწყვიტავ სიბრძნის ნიაღვარს, როდესაც სხეული კვდება და აი მაშინ, მასთან ერთად კვდება თვითშეგნებაც. შენ ერთობი მკვდარ ადამიანთა სულების

გამოძახებით, – კარგია, ეს გამოცდილება შენი განვითარებისათვის მოგეცა ჩემგან.

სული შენს სხეულში – მე თვითონა ვარ. ცოცხლობს თუ კვდება რომელიმე სხეული, მე ყველა სხეულში ვცხოვრობ. შენი სინამდვილე არა მხოლოდ სხვა სხეულებში გადასახლდება, არამედ სხვა ნებისმიერ სხეულებშიც. იცოდე, რომ სული – სიცოცხლის საწყისია და თვითშეგნება – სიკვდილისა.

მხოლოდ ერთი კია, რომ თვითშეგნება მე მჭირდება; იგი განავითარებს შენს სხეულს და გამოჰყავს იგი სიკვდილის დაქვემდებარებისაგან. რამეთუ სხეული აუცილებელი არაა რომ მოკვდეს. ყოველი, რაც ცოცხალია, მარადიულ სრულყოფილებას განიცდის. როდესაც დაიბადება სხეული, რომელიც არ საჭიროებს საკუთარი თავის თვითგაცნობიერებას, რომელიც იმდენად ძლიერი იქნება, რომ შეძლებს ჩემს გამჟღავნებას, მაშინ სხეულზე ადრე თვითშეგნება მოკვდება და სხეულიც თავისუფლად გაილაღებს და საკუთარ თავზე აზრების გარეშე სრული სიყვარულით გაბრწყინდება.

ასეთი სხეული ჩემს სრულყოფილ სიყვარულს ყოველგვარი ჟინისა და ავხორცობის გარეშე გამოამჟღავნებს.

შენში ჯერ კიდევ არის ჟინისა და ავხორ-
ცობის ჩრდილი. ეს თუ ასეა, კარგია, რამეთუ
ყოველი ნდომა ჩემგანაა შენი გონების წმინდა
სიყვარულის მოსამზადებლად, სადაც გამო-
რიცხულია ყოველი მდაბიო ნდომა. არადა,
ნდომაზე უარს შენ ჯერ ვერ იტყვი, ვიდრე
შენი დრო არ დადგება. თუკი შენ მათზე უარს
იტყობდი მთავარი მიღწევისათვის, – ცნობი-
ერად გამომამჟღავნო მე, – სადაც შენ მთელი
სულითა და გულით მონდომებული, ამით შენ
უზენაესისათვის მხოლოდ მცირედს გაიღებ-
დი და აი, აქ კი შენ შეგიძლია გამოიყენო
გონიერება და ნებისყოფაც მთიშველიო სას-
რული მიზნის მისაღწევად. თუმცა იყავნ ნება
შენი... ყველა ნდომა, რომელთა მარწუნებში
შენ იმყოფები, ჩემგანაა შენში დაშვებული,
როგორც გამოცდა და დახმარება ერთდროუ-
ლად, მაგრამ ყოველივე ეს თვითშეგნებას მიე-
კუთვნებიან და შენთვის მხოლოდ სიკვდილი
მოაქვთ. შენ, რა თქმა უნდა, გინდა რომ შენ-
მა სხეულმა მუდამ იარსებოს. ამ სურვილში
სიკვდილის თესლია ჩათესილი და ამ სურ-
ვილის განხორციელების წინააღმდეგობა.
შენ გინდა გახდე მორჩილი, მაგრამ ყოველ
ნდომაში ამპარტავნების დასაწყისია ჩადებუ-
ლი. შენ გინდა იყო უანგარო, მაგრამ ნდომა

თან ახლავს თვითშეგნებას და უანგარობა ითხოვს თვითშეგნების უარყოფას და ეს ძალზედ ძნელია. ასე რომ, რაც არ უნდა ისურვო, თავად სურვილის ბუნების თანახმად, იგი შეიცავს შესრულების სიძნელეს და აი, ამაშია სიკვდილის საიდუმლოება, ანუ თვითშეგნების, პატარა “მე”-ს დავიწყების საიდუმლოების სიძნელე, რადგან როდესაც შენ სხეულს უთმობ სიკვდილს (ვთქვათ იგივე “შავასანა”, –სიკვდილის პოზა: შენიშვნა მთარგმნელისა) აი, ამ სიძნელეთა იოგის მეთოდებით დაძლევის მადლით, სხეული ცოცხლდება და “მე” ჩავსახლდები მასში და შენი პატარა “მე”, ანუ საკუთარი თავის გაცნობიერება, შენი თვითშეგნება კი, – კვდება.

მრავალ განსაცდელში გაგატარებ “მე” შენ, გამოგიგზავნი სევდასა და მწუხრს ახლობელთა დაღუპვის გამო. შენი სიკეთისათვის მივანიჭე სიცოცხლე იმას, ვისაც სიკვდილს ვუგზავნი ისევ შენდა სასიკეთოდ. შენ იტყვი: “ბედნიერი ბავშვი ლოცვის დროს დაიღუპა, რატომაა რომ კარგები იხოცებიან?” არა და “მე” ვარ ყოვლისა და ყველაფრის მეუფე. მე ჩავბერე შენს გულში ეს წუხილი და სინანული, რომელსაც შენ ჩემს მიმართ გამოხატავ შენს ფარულ საყვედურში უმანკო ჩვილის

გარდაცვალების გამო. სხვამ იქნებ თქვას კიდევ: “ო, ღმერთო ჩემო, რატომ მე არ წამიყვანე ბავშვობისას?” ურწმუნოვ! განა არ იცი შენ, რომ ვიცავ იმას, ვინც უნდა იცოცხლოს, და მიმყავს ის, ვინც უნდა მოკვდეს?!

საბოლოო საიდუმლოება ისაა, რომ სიკვდილი – ჩემი ანგელოზია. ჩვილი სხეული, რომელიც ვერ აიტანს ყოფითი ცხოვრების საშინელ სიდუხჭირეს, თავისი სიყმაწვილობის გამო, მიმყავს რათა გაგათავისუფლო იგი აუტანელი ტანჯვებისაგან. ასეთი არსება არ იქნება იძულებული ძლიერი ღტოლვის საზღაური გადაიხადოს და შენ ამბობ: “რა კარგი იყო საცოდავი...” ასეთი არსებას გაჩენაც და მისი გაქრობაც შენთვის ხდება, რათა ცეცხლივით მწველი სევდისაგან გამოიცადო. ამით შენში გაქრება საკუთარ თავზე, როგორც ცალკე აღებულ პიროვნებაზე წარმოდგენა, მაგრამ მარადიულ სიცოცხლეს მივანიჭებ მხოლოდ იმათ, რომლებშიდაც პიროვნება მოკვდა. და ჩემი საიდუმლოება იმაშია, რომ ვისაც საკუთარი სიცოცხლის გადარჩენა სურს, დაკარგავს სხეულს და ვინც მას, ანუ პიროვნულ პატარა “მე“-ს გაიღებს, საკუთარ სხეულს გადაარჩენს.

შენედევ: თაობები იხოცებიან და “მე” – სი-

ცოცხლე ვარ და არ შემიძლია მოგკვდე. და მე ვცოცხლობ შენში, და ეს მე, შენში მაცხოვრებელი ამჟამად, დასაბამიდან ვცოცხლობდი შენში. დიდი “მე”—სათვის სიკვდილი არ არსებობს. მან შექმნა ყოველივე და იგი მარადისობის მიღმა არსებობს და განაფრქვევს სიყვარულსა და ძალას.

ნუ გეშინიან სიკვდილისა: მას არა აქვს ძალა შენზე, არამედ გემორჩილება შენ. შენ — მეფე ხარ, შენი გვირგვინია — სიცოცხლე, სკიპტრა კი — სიკვდილია. ჩემი სიცოცხლე შენში მუდამ გმართავდა შენ; ნუ გეშინია, ეხლაც არ მიგატოვებ. ტანჯვისა და სიკვდილის საიდუმლოება თუ ვინმეს გადაუტანია, სხვების განვითარებას მოხმარდება, თუ, რა თქმა უნდა, გაიგებენ გადატანილი ჯოჯოხეთის არსს. და ამას ისეთი ზემოქმედება ექნება მათ გონებაზეც. რომ ისინიც მიაღწევენ სიმწიფეს, რომელსაც ისინი სხვაგვარად საკუთარი ჯოჯოხეთით თუ მიაღწევდნენ. ამიტომაც, რომ მე გიმხელ სხვათა ჯოჯოხეთის გამოსყიდვის საიდუმლოებას და ტანჯვის მიღებით გადარჩენას, რადგან ასეთ-ნაირად ჩაწვდე ჭეშმარიტებას.

სამჯერ კურთხეულია ის, ვინც იტანჯება, რამეთუ მე მის ტანჯვას სხვათა სიკეთედ გარდავაქცევ. ხარ თუ არა შენ მზად, ნებით

მიიღო ტანჯვა და სიკვდილი, რათა სხვები
გაღარჩნენ? ჭეშმარიტად გეუბნები შენ; შენ
შეიძლება განიცადო ტანჯვა, თავის მოჭრა
და სიკვდილიც, მაგრამ თუ შენ მართლაც
შენი ნებით წირავ თავს და შენი ცნობიერება
კვდება, მაშინ მე გეუბნები შენ, – შენი სხე-
ული უკვდავია და საფლავი ვერ ჩაყლაპავს
მას.

* * *

მამაზეციერის გზავნილი

როცა რაიმე განსაცდელი გეპლევათ, ნუ კითხულობთ რატომ და საიდან? ან სხვა კითხვების დასმას თავი დაანებეთ. ჩაიხედეთ მხოლოდ საკუთარ გულში და დააკვირდით, გაქვთ თუ არა საკმარისი სიყვარული (ანდა არის კი სიყვარული საკმარისი ოდესმე?!) თქვენი გული მხოლოდ სიყვარულის ენერგიით უნდა იყოს სავსე, უნდა ავსებდეს მის ყოველ ნაწილს, კუთხე-კუნჭულს, ტენიდეს მთელს გულს, დუღდეს და გადმოდიოდეს, შემდეგ ავსებდეს მთელს სხეულს და მიედინებოდეს სხვებისაკენ უსასრულოდ, და უსიტყვოდ კურნავდეს მათ.

და თუ განსაცდელის წინაშე დგახართ, ე.ი. უკვე თქვენს გულში რაღაც რიგზე ვერ არის. ასე, რომ, დააკვირდით თქვენს გულს, და გონებიდან მოიშორეთ ყველა კითხვა, უბრალოდ მოუსმინეთ გულს!!!

თუ კარგად ჩაუღრმავდებით ამ საკითხს, მიხვდებით, თუ როგორ ენერგიებშია გახვეული თქვენი გული, როგორი ენერგიებით კვებავთ მას გამუდმებით. როცა ამას მიხვდებით, მეტ-ნაკლებად განსაკუთრებულად თითოეული ადამიანისთვის, გულს სჭირდება მოფრთხილება, ზრუნვა და თქვენ ამასაც მიხვდებით. ამიტომ ხშირად ჩადით გულში და მოუბოდიშეთ, მოეფერეთ მას, თუნდაც იმიტომ, რომ საჭირო სიყვარული დააკელით და შესაბამის სატანჯველში ამყოფებდით, არ ელოლიაგებოდით, არ ეფერებოდით....

ამასთან ერთად, ამის შემდეგ წაიკითხეთ ლოცვები გულში, ეს ყველაზე მცირედი ხარკია, რაც შეიძლება თქვენს დატანჯულ გულს გადაუხადოთ.

და ამითაც მალევე ცოტათი მაინც მიხვდებით იმ განსაცდელის ფასს, რაც თქვენ მოგეველინათ უფლის ძალით. და იმ ზედმეტ და უაზრო კითხვებს აღარ დაუსვამთ თქვენს თავს.

და მიხვდებით, რომ ესა თუ ის განსაცდელი თქვენი გაკვეთილია, რომელიც უნდა ისწავლოთ; თქვენი ამოცანაა, რომელიც უნდა ამოხსნათ; თქვენი გამოცდაა, რომელიც სასურველია წარმატებით ჩააბაროთ. ამიტომაც ყოველთვის იყავით ფხიზლად, ისწავლეთ ამა თუ იმ მოვლენის სწორი დაკვირვება, იქიდან სწორი დასკვნის გაკეთება და შემდეგ უკვე სწორი გადაწყვეტილების მიღება ჭეშმარიტი მოქმედებისათვის.... ან უბრალოდ, შეაგსეთ თქვენი გული სულ უფრო მეტი და მეტი სიყვარულის ენერგიით, ენერგიით რომელიც არის ზეციური, წმინდა, სუფთა და ღვთიური. უგზავნეთ და ამდიდრეთ თქვენი გული ამ ენერგიებით და დადგება ის მომენტი, როცა მიხვდებით, რომ თქვენი ცხოვრება თანდათან მოწესრიგებული და მშვენიერი ხდება, და თანდათან ნაკლები ფათერაკების და წინააღმდეგობების გარეშე მიმდინარეობს.

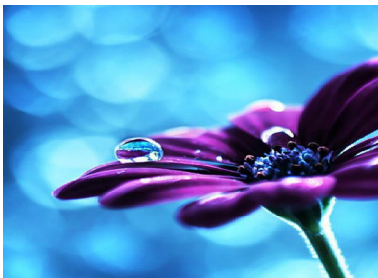
იფიქრეთ ყოველთვის გულზე, იზრუნეთ მასზე, გაივსეთ მხოლოდ სიყვარულის ღვთიური ენერგიებით, და თანდათან კითხვებიც ნაკლებად დაგებადებათ გონებაში, რომლებზედაც პასუხი გულიდან ამოფრქვეულ ენერგიებს ამოჰყვება. და თქვენ მიერვევით მათ მოსმენას.

და ბოლოსდაბოლოს მიაღწევთ იმ მდგომარეობას, როცა ჩაიძირებით თქვენივე გულის ენერგიებში, ზუსტად მაშინ გაიგონებთ თქვენი გულის ნამდვილ ფეთქვას, მის სუნთქვას და მისი ყურით მოისმენთ გულის სიღრმიდან წამოსულ ბგერებს, სიტყვებს და შემდეგ აზრებს, და აი მაშინ თქვენს ბაგეებზე გადმოიდგრება კაცობრიობის განმავლობაში დაგროვილი ღვთიური სიბრძნე... ე.ი. თქვენ შეუერთდით თქვენს გულში ღმერთს... ღმერთი კი ერთია, ღმერთი ე.ი. თქვენ გახდით ღმერთი.

ეს თქვენში ოდესმე დაბადებული ყველაზე დიდი და ძნელი კითხვის ყველაზე ჭეშმარიტი პასუხია.

გისურვებთ წარმატებებს ღმერთისაკენ მიმავალ თქვენთვის განკუთვნილ გზაზე!!!

* * *

სპეკულაცია დედობით

დედა მიშველე!...

„ყოველი რევოლუცია, რომელიც არ გარდაქმნის სახელმწიფო იდეოლოგიასა და ერის ზნეჩვეულებას, – განწირულია“.

შატობრიანი

დედა, დღეს შენმა არაბმა შვილმა მსოფლიოს წინაშე მხეცურად მომაჭრა თავი და თმებით დაიჭირა იგი ხელში, რომ შენი გული მოეკლა.

დედა, დღეს შენი შვილები, ყველა შენგან გაჩენილები, ერთმანეთს ვხოცავთ ისრაელში, ჩეჩნეთში, ერაყში და ვინ იცის კიდევ სად და სად. დედა, ჩვენ, შენი ალბალი შვილები,

გონა და ხვიჩა, შენმა შვილებმა მოგვიტაცეს და სტამბოლის ბაზარზე გაგვყიდეს. შემდეგ მე, მამელუქმა, უმოწყალოდ აგკუწე ჩემივე ხელით ჩემი სისხლხორცეული ძმა – ნაპოლეონის ჯარისკაცი და მწარედ ავტირდი მეც და შენც აგატირე და ძაძები ჩაგაცვი და შენი გოდება ზეცას წვდებოდა.

– დედა მიშველე!

– რა გემართება!?

– გამოდვიძე! ვიღუპებით უშენოდ! სადაა შენი მშვიდობის მომტანი წმინდა მანდილი? სადაა შენი სამყაროს დედის, წმინდა მარიამის, ღვთისმშობლის სიბრძნე და სათნოება, სად არის შენი სიბრძნე, რომელიც ერთადერთია რაც შეარიგებს და გადაარჩენს კაცობრიობას სიბეცისაგან, თვალებს აუხელს და შეარიგებს ყველა მოსისხლე, შურისძიებით აგზნებულ გულს. დედა, გაიხსენე რომ შეცდომებს შენს მეტი ვერავინ მოგვაცილებს, რათა შენი შვილები, ალალი და-ძმანი ჩავეხუტოთ ერთმანეთს, გავიხაროთ და შენც გაგახაროთ. ჩვენ ყველა მხოლოდ შენი შვილები ვართ და გვასწავლე ერთგულება ერთმანეთისადმი!

– დედა, გვიშველე!

– რა გემართება?

– გამოიღვიძე! განა ზანგს რომ ცოლად მიჰყვებოდი, ზანგი არ უნდა გაგეჩინა შვილად?! ესე იგი ჩვენ, ზანგები და თეთრკანიანები, შენი შვილები, ერთმანეთის ალალი და-ძმანი ვართ და შენ გიყვარს ყოველი ჩვენთაგანი.

დედა! განა ყვითელკანიანს რომ მიჰყვებოდი ცოლად, ყვითელკანიანი არ უნდა გაგეჩინა შვილად?! ესე იგი ჩვენ, ყვითელკანიანები და თეთრკანიანები, შენი შვილები, ერთმანეთის ალალი და-ძმანი ვართ და შენ გიყვარს ყოველი ჩვენთაგანი.

დედა! განა წითელკანიანს რომ მიჰყვებოდი ცოლად, წითელკანიანი არ უნდა გაგეჩინა შვილად?! ესე იგი ჩვენ, წითელკანიანები და თეთრკანიანები, შენი ალალი შვილები, ერთმანეთის ალალი და-ძმანი ვართ და შენ გიყვარს ყოველი ჩვენთაგანი.

დედა! მაშ შენმა თეთრკანიანმა შვილებმა რატომ შეჰქმნეს რასიზმი?! საიდანაა ეს სიმახინჯე ასე რომ გვტანჯავს? დედა, ეს შენი შეცდომაა და გამოასწორე! რასიზმი მაშინ დაიბადა, შენ რომ გეძინა, დედა და უნდა გაიღვიძო, რომ შეცდომა გამოასწორო.

– დედა, გვიშველე!

– რა გემართება! შენ ქრისტიანი, მაჰმადიანს რომ მიჰყვებოდი ცოლად, განა არ იცოდი,

რომ შენი შვილი მეჩეთში ალაჰს აღუვლენდა ღოცვას?! მაშ შენ მთელი სამაჰმადიანო გიყვარს, გიყვარვართ მეც და ჩემი მაჰმადიანი, ალალი დებიც და ძმებიც!

დედა! შენ ქრისტიანი, იუდეველს რომ მიჰყვებოდი ცოლად განა არ იცოდი, რომ იუდეველს გააჩენდი და შენი იუდეველი შვილი სინაგოგაში იედოვას ეთაყვანებოდა?! ესე იგი მთელი ისრაელი, ყოველი იუდეველი შენი შვილია და გიყვარს ყოველი მათგანი, ჩემი ალალი დები და ძმები!

დედა! შენ, ქრისტიანი, ბუდისტს რომ მიჰყვებოდი ცოლად, განა არ იცოდი, რომ მამამისი მას ბუდას თაყვანისცემას ასწავლიდა და ნირვანის მოპოვების გზას გაუყენებდა?! ესე იგი შენ მთელი ბუდისტური სამყარო გიყვარს, ყოველი მათგანი ხომ ჩემი ალალი და ძმია შენგან!

დედა, ეს თუ ასეა, მაშ საიდან ასეთი შეუწყნარებელი რელიგიური ანტაგონიზმი? საიდანაა ეს სიმახინჯე, ასე რომ გვტანჯავს? დედა, ესეც შენი შეცდომაა და გამოასწორე რელიგიური ანტაგონიზმი ხომ მაშინ დაიბადა, როცა შენ მართალია კი აღარ გეძინა, მაგრამ თვლემდი. ეს შეცდომაც რომ გამოასწორო, შენ ბოლომდე უნდა გამოფხიზლდე!

– დედა, გვიშველე!

– დედა, რა გემართება?!

დედა, გონს მოდი! უშენოდ შენი შვილები არა მხოლოდ ვიტანჯებით, არამედ ვიღუპებით!

დედაო ღვთისა, წმინდაო მარიამ! შენ გაადვიბე ჩვენი მიძინებული მიწიერი დედები. შენ გაახსენე მათ ვაჟების აღზრდა, რათა შეასრულონ ერთადერთი, წმიდათაწმიდა მოვალეობა ღედისა, – აღზარდონ ვაჟკაცები, რაინდები, რუსთაველის ჭეშმარიტი გმირი ადამიანები.

ასეთი საქციელი დღეს, დედაო ჩემო მიწიერო, დაგვიწყებია და ის, რომ მათი ვაჟები ვაჟკაცებად არ შესდგნენ, საშინელი დანაშაულის მიზეზი გახდა. როცა ჩვენს დებს გაუჭირ-

დათ, ჩვენ მათ ფული შევთავაზეთ და სანაცვლოდ... სანაცვლოდ სხეული მოვთხოვეთ. ვაჟების ვაჟკაცებად შეცდომით აღზრდას მოჰყვა კაცობრიობის ყველაზე დიდი უბედურება, – მეძავეობა. ან რა უფლება აქვთ შენს შვილებს, მამაკაცებს, არ დაეხმარონ თავიანთ დებს უანგაროდ ისე, რომ ეს სამარცხვინო ხარკი არ გადაახდევინონ მათ, მათი ფულის სანაცვლოდ?! ხარკი, რომელზეც მეტად შეურაცხმყოფელი გადასახადი არ არსებობს მთელს სამყაროში.

...შენ დედა, შენ უნდა ჩაგვაგონო შენს შვილებს, რომ ყოველი ქალი ჩვენივე საკუთარი დედაა და სისხლით და ხორციით ალალი და, რომლის არამცთუ დამცირება არ შეიძლება, არამედ არ შეიძლება უანგარობის, და-ძმური სიყვარულის გარეშე დახმარების ხელი არ გაუწოდო მას.

სხვაგვარი საქციელი დალატია და ყველაზე დიდი ბოროტება მთელს სამყაროში, ღვთისა და კაცობრიობის წინაშე.

მაშ, როგორ ამოვწუროთ უხსოვარი დროიდან დღემდე მოსული ოკეანე მტრობისა, რაც ახალ უბედურებებში გადადის?

დღეს იქნებ ვინმემ იფიქროს, რომ ყოველი უბედურება მამაკაცთა გაბოროტებითაა

გამოწვეული, მაგრამ კადნიერებაში ნუ ჩამო-
მართმევ დედავ, როცა ვამბობ, რომ შენგან
გაზრდილი, სათნოებას მოკლებული შვილე-
ბი, შენი ხელებით, ანგრევენ მშვენიერებას...

...ერთი ქვეყნის რისხვად ქცეული ყაჩაღი დაი-
ჭირეს და თავის მოკვეთა მიუსაჯეს. სიკვდი-
ლის წინ ბოლო სურვილის შესრულების
უფლება მიანიჭეს მას და დედა მაჩვენეთო...
მოხუცი დედა რომ მოუყვანეს, ენა გამოაყო-
ფინა და როცა ყველას ეგონა დედას კოც-
ნით დაემშვიდობებოდა, – ენა მოაკვნიტა და
გადააფურთხა, – ამ ენამ დამღუპაო და იმ
ქვეყნად როგორ წავიდოდი ჩემი უბედურების
მიზეზი არ დამესაჯაო... ამ ენამ მომიწონა,
როცა ბავშვობისას პირველი კვერცხი მოვი-
პარეო, მერე ქათამი მოვიპარე და ისევ მაქოო
და ასე ნელ-ნელა გავბოროტდი და ახლა კი
სამარცხვინო სიკვდილით უნდა დავისაჯოო...

დიახ, სათნოებას მოკლებული შვილები
შენი ხელებით ანგრევენ ამ ქვეყანას, მის მშვე-
ნიერებას... კლავენ და ზღვა სისხლს ღვრიან,
ძალადობენ და ციხე-დილეგებში ტანჯავენ
თავიანთ მსხვერპლს... ამ დროს კი თურმე სა-
კუთარ, ალალ დებსა და ძმებს.

ამასთან ერთად, ამასობაში ადამიანთა მოდ-
გმა დაკნინდა, დასნეულდა, როგორც ფიზიკუ-

რად, ისე ზნეობრივად და სულიერად. ნუთუ მოგწონს შენ ეს საშინელი, ულამაზო, სულიერად და ზნეობრივად მდაბალი მამაკაცები, რომლებსაც შენ შენს ქალიშვილებს ატან მხოლოდ იმისათვის, რომ გათხოვდნენ, პატრონი შეიძინონ, მატერიალურ პრობლემებს გაექცნენ?! ან კი შენ სულიერად დაბედშაფებულ, ფიზიკურად დაცემულ, ყოველნაირად შეუხედავ ქალიშვილებს რომ ათხოვებ, ძალიან კარგად იცი, რომ ისინი არა მხოლოდ დედობისათვის არ ვარგანან, რადგან სწეულ შვილებს აჩენენ, არამედ შვილის აღზრდის ხელფონების არანაირი ცოდნა არ გააჩნიათ და ამასთან ერთად ოჯახის ერთგულება და მეუღლის თანადგომა დიდი ხანია სასაცილო გახდა მათთვის.

ნუთუ არ გინდა გააუმჯობესო მოდგმა ადამისა?

ნუთუ არ გინდა გააკეთილშობილო, ამადლებულად გაზარდო, გამოიყვანო ჯიში შენივე ნაშიერისა. არადა ვიხრჩობით ფიზიკური, გენეტიკური, ზნეობრივი და სულიერი სიმახინჯეებისაგან!

- დედა, მიშველე!
- დედა, რა გემართება?!
- დედა, გონს მოდი.

განა ვერა ხედავ, რომ ადამიანები ყველაფრის უფლებას აძლევენ თავის თავს და ამით ყველა ისე გავსაზიზღრდით, რომ ევროპის შუაგულში კაციჭამიობა გაჩნდა. ან რა, იგივე კაციჭამიობა არაა ადამიანთა ორგანოებით ვაჭრობა, ადამიანებზე “სათარიგო ნაწილებისათვის” ნადირობა, ასევე საამისოდ ბავშვთა ყიდვა-გაყიდვა?!

ო, როგორ გამუქდა დრო და ჩამოიბურა ჟამთა სვლა ჩვენს თავზედ. ისტორიის ყველა ცალკეულმა მანკიერებამ, ყველამ ერთიანად იჩინა თავი ჩვენს დროში და ეს კი უკვე აუტანელია...

- დედა, გვიშველე!
- დედა, რა გემართება?!
- დედა, გონს მოდი!

მარტო ადამიანებით ვაჭრობა როდი აბითურებს ცივილიზებულ საუკუნეს, მონათმფლობელური დროის სიმახინჯეთა გადმონაშთებით. არა, მარტო ასე როდია. ვაჭრობის როგორც მასშტაბები, ასევე მისი “საცალლო ერთეულები” გაუგონარ ბოროტებას აღწევენ.

...იყიდება ქალაქები, რეგიონები, გავლენის სფეროები, იყიდება, რა თქმა უნდა, თავისივე მოსახლეობით, ისე, რომ ამის შესახებ მოსახლეობამ არა იცის რა.

ნელ-ნელა დაიკუწა და გაიყიდა იუგოსლავია. აფხაზეთისა არ იყოს, სერბიაში დღეს მკვიდრი მოსახლეობა თითქმის აღარა ცხოვრობს...

შენ წარმოიდგინე დედა, რომ რუსეთიც გაყიდულია, ყოველ შემთხვევაში ცალკეული რეგიონები და რესპუბლიკები. ასეა საქართველოც. საქართველოს საერთოდ ლუკმა-ლუკმა დაშლას უპირებდნენ, მაგრამ ის რაც მოახერხეს, ისიც ამაზრზენია. გაყიდული იყო აჭარა, ყველამ იცის მისი მყიდველიცა და გამყიდველიც. გაყიდულია აფხაზეთი. დედა, თანხა არ გაინტერესებს? სოხუმში 5 მლრ დოლარია გადახდილი. ამას სამაჩაბლოც მიაყოლეს, ასე ვთქვათ, ხურდაში. საქმე თუ ასე გაგრძელდა, მაღე კუნძულები და კონტინენტები წავა შავ ბაზარზე, ნულოვანი აუქციონიდან...

თუ ეს შენი შეურაცხყოფაა ერთის მხრივ, სამაგიეროდ, მეორეს მხრივ ხომ შენი ღირსეული შვილების ხელებითაა ნაშენი სამყაროს შვილი საოცრება, რომლებიც შენი ქებათა-ქებაცაა და საკურთხეველიც ერთდროულად! განათვით ქრისტე უზენაესი დედის ნაყოფი არაა. ასე შენი დიდებული შვილებიც, ჩემო მიწიერო დედა, ლეონარდო და მიქელანჯელო, ავიცენა, შოთა, ნიზამი... განა ისევ და ისევ შენ არა

ხარ დედაო, უსაყვარლესი მათი შემოქმედიცა და ასევე მათი ღირსების აღმზრდელიც?!

შენ! რა თქმა უნდა რომ შენ! მაგრამ ეს შენი გაორება, შენი ძილ-ბურანის შედეგია. იქ, სადაც უბედურებაა – შენ გძინავს, იქ სადაც ბრწყინვალებაა – შენ მოახერხე გაღვიძება და წესრიგი დაამყარე. ახლაც გვჭირდება შენი მანუს მსგავსი ვაჟიშვილი, რომელიც მასავით დაგვიწესებს კაცობრიობას ახალ XXI საუკუნის შესატყვის კანონებს. თუ მთლიანად არა, ზოგი რამ წარსულში მანუს კანონთაგან დღესაც საგულისხმოა, ყოველ შემთხვევაში დედისა და ქალის მიმართ ოდითგანვე უფაქიზესი დამოკიდებულება წარუშლელია ნებისმიერი საუკუნისათვის.

დედა! გავიხსენოთ ზოგი რამ მანუს კანონებიდან, იქნებ მოგეწონოს და გენიშნოს კიდევ ჩემი ნათქვამი ამ კანონებიდან შენი მომავალი ღირსეული შვილების აღზრდისათვის:

“ქალს, ვით სუსტ არსებას პატივისცემა ესაჭიროება”. “იქ სადაც ქალი პატივცემულია, ერი კმაყოფილია, სხვაგვარად ყოველი სხვა სათნოება და ქველმოქმედება – ამალა”. “ქალი არასოდეს არ უნდა იქცეოდეს ისე, როგორც მას უნდა”. “იგი არასოდეს არ უნდა აჰყვეს თავის სურვილებს, თუნდაც საკუთარ სახლ-

ში”. “ქალი მხოლოდ საკუთრებაა ქმრისა, იგი მხოლოდ ყანაა, მაგრამ ნათესიცა და მოსავალიც ყანის პატრონს ეკუთვნის”. “ქმარი თავის ცოლთან ერთად ერთ არსებას წარმოადგენს”. “ყოველ ოჯახში, სადაც ქალს თავისი ქმარი მოსწონს და ცოლი კი ქმარს, ბედნიერება სამუდამოდაა დამკვიდრებული”. “თუ ვაჟისა და ქალიშვილის კავშირი ორმხრივ თანხმობაზეა დამყარებული, ეს უკვე ზეციურ ქორწინებას წარმოადგენს”. “მამა, შემოქმედ მამაზეციერს განასახიერებს ოჯახში და დედა კი დედამიწის განსახიერებაა”. “მამა ას მოძღვარზე მეტად ღირსეულია, დედა კი ათას მამაზე მეტადაა ღირსეული. მათთვის, ვინც დედასა და მამას პატივს არა სცემს, ყოველი კეთილი საქმე უნაყოფოა. აი, ამაში მდგომარეობს მთავარი ვალდებულება, სხვა ყველაფერი მეორე ხარისხოვანია”. “სასჯელი მართავს კაცობრიობის მოდგმას და ამით მფარველობს მათ. სასჯელი ყველაზე ძლიერ მოსილი მთავარია, იგი დახვეწილი მბრძანებელია, კანონთა ბრძნულად გამომყენებელი, ყველაფრის საუკეთესო და საიმედო თავმდებია... იგი ფხიზლობს მაშინაც კი, როცა ყველას სძინავს; სასჯელი თვით სამართალია”. “ფხიზლად და დროულად გამოყენებული

სასჯელი ბედნიერებაა ადამიანებისათვის და სიამოვნება მათი, მაგრამ უპასუხისმგებლოდ გამოყენებული სასჯელი კინავს საზოგადოებას”. “სასჯელი რომ თავის დანიშნულებას არ ასრულებდეს, ქვეყანა შეძრწუნდებოდა და ყოველი აკრძალვა დაკარგავდა თავის აზრს”...

ასე თუ ისე, ყოველ შემთხვევაში დღესაც კი საგულისხმოა მანუს ეს კანონები და რაც მთავარია, უნდა აღინიშნოს ის, რომ **როცა ადამიანების კანონები გაურბიან სასჯელს, მაშინ სასჯელს თვითონ არ სძინავს და თვით სასჯელი აღასრულებს თავის თავს ადამიანებისაგან დამოუკიდებლად: მოქმედებაში შემოდის ღვთის განგების რისხვა ან ადამიანში ბუნებრივად არსებული სამართლის გრძნობა, რომელსაც, მართალია, თვითონ ვერ ხვდება, მაგრამ სამართალი მაინც ვლინდება სასჯელის სახით.**

ღვთის განგების შემთხვევაში ბოროტის დასჯა – ეს მეტად გასაგები მოვლენაა, მაგრამ მეორე შემთხვევა როდესაც სამართალი გაუცნობიერებელია – უხილავია: ყოველი ერის ადამიანი იმ თავის მშობლიურ ენაზე, არაკაცს, დანაშაულის მიზეზს, – დედის შეგინებით სჯის არაკაცობისათვის და თუ საკუთარ დედას დაიგინებს, ეს მხოლოდ იმი-

ტომ, რომ იცის ამის შესახებ თუ არა, იგი ქვეცნობიერად გრძნობს, რომ მისი ბედუკუდმართობა და აღუზრდელობა საკუთარი დედიდან მოდის და თვითონვე აგინებს მას. აი, ასე მოქმედებს სასჯელი ხილულ თუ უხილავ

განზომილებაში, გაცნობიერებული თუ გაუცნობიერებული...

დედა, ალბათ საბოლოოდ გამოიკვეთა ის აზრი, რომ დღეს დედამიწაზე უამრავი სხვადასხვაგვარი კონფლიქტის და სისხლისღვრის ფარული მიზეზი ერთია – უდელობა, ან უფრო ზუსტად რომ ვთქვათ, ნამდვილ დედათა და უპასუხისმგებლოდ აღმზრდელ დედათა პაექრობაა.

დიახ! უდელობაა ყოველი ომის მიზეზი. მდა-

ბალი დედათა მიერ აღზრდილი ადამიანები ებრძვიან ღირსეულ დედათა ღირსეულ შვილებს.

უნდა შემოვიღოთ წარმოდგენები დედის მოვალეობებისა და უფლებების შესახებ, რასაც საფუძვლად უნდა დაედოს:

ა) ფიზიკური ჯანმრთელობა;

ბ) გენეტიკური ჯანმრთელობა;

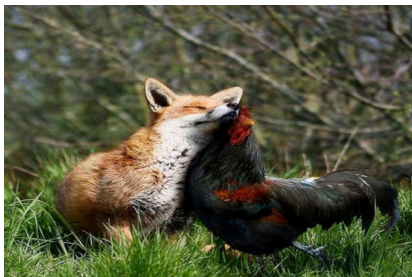
გ) სულიერი და ზნეობრივი ჯანმრთელობა, და მრავალი სხვა, რაც განსაზღვრავს არა მხოლოდ ქორწინების უფლებას, არამედ ქალის, როგორც დედის უმთავრეს – შვილის გაჩენის უფლებას: შვილის გაჩენის უფლება წმიდათაწმიდა უფლებათა ქალისა და ყოველ ქალს რელი ეკუთვნის იგი.

უპირველესად ყოვლისა, დედა, გამარკვევე თუ რა ხდება დღეს მსოფლიოში სინდის-ნამუსის საკითხთან დაკავშირებით: მე ვერ ვნახე ადამიანი, რომელიც სინდისზე არ ლაპარაკობდეს და რატომღაც მიმაჩნია, რომ უსინდისობას დაარქვეს სინდისი. მე კი ვფიქრობ, რომ სინდისი თვით მამაზეციერის, ქრისტეს და მოციქულთა მიერ, თვით სიცოცხლის მიერაა დაწერილი და ამ სინდისს ადამიანი მიჰყავს სიკეთისაკენ. ვინც ამას ხვდება, იგი ხედავს, რომ ასეთი სინდისი არასოდეს არ იცვლება რადგან ღვთიურია, ბუნებრივია და ესე იგი

ობიექტურია. ასეთი სინდისი მხოლოდ ღრმავ-
დება და კეთილშობილს უკეთილშობილესად
შეიქმნს და მოკვდავს კი უკვდავად გარდაქ-
მნის. დღეს კი მავანნი და მავანნი ზუსტად
სინდის-ნამუსით მარცხვენენ თუ არ ვეწევი,
ვაჟკაცობას მიწუნებენ, თუ არ ვსვამ – “გო-
იმად” მნათლავენ, თუ ერთხელ მაინც არ
“გამიჩხერია” და რაღა თქმა უნდა, “რა დო-
ნეზეა” ლაპარაკი. თუ სოდომი და გომორი
დღესაც დაგმობილი მაქვს და “ბიჭო გონს
მოდო, აზრზე ხარ... და რა დროს სოდომი და
გომორია, ერთსქესოვანი ქორწინება მოდაა.
ჰეი, შე ჯიხვო, ფრთხილად, რქები არ მოი-
ტეხო...” მე მგონი, დედა, ეს სუბიექტური ვაჟკა-
ცობა და სინდის-ნამუსი, “დაბოლება” და ვინ
იცის რამდენი სხვა სიმახინჯე მძინარე დე-
დათა შვილების ხვედრია და უპირველესად
ყოვლისა ეს საკითხი უნდა მოგვარდეს, რომ
შენმა შვილებმა შინაგანი მრწამსით, გულის
ნამუსით უნდა იცხოვრონ, იქნებიან ისინი
ყურანისა თუ ვედების, თორასი თუ ბიბლიის
თაყვანისმცემელნი. დიახ, საჭიროა რელიგი-
ური სინდის-ნამუსით მოვწესრიგდეთ და არა
მავანთა სუბიექტური ნამუსით, როცა ჩვენს
დასამცირებლად მათი მახინჯი შერცხვენა კი
არ გვარცხვენს, არამედ ის შენთვისაა შეუ-

რაცხმყოფელი: “მოდით ბიჭო დალიე... ერთი ვიგრიანოთ, – კაცი არა ხარ?..”

ეს ყველაფერი აღზრდით აღმოიფხვრება, ადარაა საჭირო ომი და სისხლის ღვრა, რადგან თვით ეპოქა, მერწყულის ეპოქა აწესრიგებს

საკითხებს, რამეთუ “ღრონი მეფობენ და არა მეფენი”...

...ერთ კაცს სიზმარი დაესიზმრა და მეზობელმა ახალგაზრდამ ისე, სხვათაშორის აუხსნა და... სიზმარიც მართლაც ისე აუხდა სიზმრის პატრონს.

მეფეს დაესიზმრა სიზმარი და ვერაფერს ახსნა და განრისხდა მეფე: მიპოვეთ სიზმრის ამხსნელი, თორემ თავებს დაგაყრვენიებთო. გაახსენდათ ის ახალგაზრდა და დაიბარეს მეფესთან. გზად იმ ახალგაზრდას კობრა გადაეყარა და საით მიდინარო, – ჰკითხა.

–მეფესთან, სიზმარი უნდა ავუხსნაო, მაგრამ, წარმოდგენა არა მაქვს როგორ ავხსნაო და ალბათ თავს მომაჭრიანო. ნუ გეშინია, ასე და ასე აუხსნიო. მაშ შენ რაღას მოითხოვ შენს დახმარებაშიო? – იკითხა ვაჟმა, და საჩუქრის ნახევარსო – მიუგო კობრამ.

მართლაც დაასაჩუქრა ის ახალგაზრდა მეფემ სიზმრის ახსნისათვის და როცა სახლში ბრუნდებოდა, გაახსენდა, რომ კობრასთვის საჩუქრის ნახევარი უნდა გაიღოს... ადგა და სხვა გზით დაბრუნდა სახლში. მაგრამ მეფეს ახლა უკვე სხვა, სხვებისაგან გაუგონარი სიზმარი ესიზმრა და ისევ ის ჭაბუკი დაიბარეს.

ექვ, ეხლა კი თავს ნამდვილად მომკვთებო გაიფიქრა მან, მაგრამ ეშმაკურად ჩაიციონა და მაინც კობრას ახლო-მახლო ჩამოიარა: საით მიდიხარო, – შეეგება კობრა და სიზმრის ასახსნელადო, მაგრამ ახლა კი ნამდვილად თავს მომაჭრიანო. ნუ გეშინია, ესა და ეს უთხარიო, მიუგო კობრამ. შენ რაღა მოგართვაო და საჩუქრის ნახევარიო. მართლაც ასე მოხდა: ახალგაზრდა უხვად დასაჩუქრებული ბრუნდებოდა სახლში, სინარულისაგან დაავიწყდა სხვა გზით დაბრუნება და კობრას გადაეყარა. მომეცი საჩუქრის ნახევარიო, მოითხოვა კობრამ. ყმაწვილმა კი ქვა ჩასცხო

მას თავში და დასისხლიანებული კობრა ბილიკზე დააგდო...

მეფეს სიზმრებს აბა რა გამოუღევედა... და მესამედ გაუდგა ვაჟი გზას და... მის განცვიფრებას საზღვარი არ ჰქონდა, როცა ცოცხალი კობრა კვლავ წამოიძარტა მის წინ და ჰკითხა, საით მიდიხარო. ყველაფერი ძველებურად განმეორდა. საჩუქრებით უხვად დატვირთული ვაჟი სინარულით მიაღბა კობრას და საჩუქრები ერთთავად მას უბოძა... ისე ერთი კი ჰკითხა: როგორ დამარიგე ჭკპუა ხელმეორედ იმის შემდეგ, როცა მე პირველადვე მოგატყუეო. კობრამ მიუგო: შენ კი არ მომატყუე, ეს დრო იყო ტყუილებისათ და დრომ მომატყუაო. მაშ, როცა თავი გაგიტყე ტკივილი რამ დაგავიწყაო? და ესეც, დროის ბრალი იყოო, სისხლიანი მტრობის დროისათ, უპასუნა კობრამ. აბა ახლა რომ ასე გულით გინარია ჩემი სიკეთეო?... და ეს იმიტომ, რომ სიკეთის დრო მოვიდაო და შენ კი არა, დრომ გაიღო სიკეთე ჩემს მიმართო...

...და ეს დროც დადგა დედა! ამ დროს სამყაროს დედის, ღვთისმშობლის, წმინდა მარიამის, ქალის ეპოქა ეწოდება და წმინდა მარიამის, ღვთისმშობლის, სამყაროს დედის სიმბოლო – ვარდია და ვარდების ნიშნით

შემოხვედი დედაო ღვთისა ჩვენს ცხოვრებაში.

და ლაიწყო გადამწყვეტი ბრძოლა ბნელსა და ნათელს შორის. ეს ჩემი შენდამი წერილი ბევრს ჩააფიქრებს, რათა საბოლოო არჩევანი გააკეთოს და ბევრი მოვა ნათლის რიგებში. აი, ამ რწმენითა და იმედით მინდა დავამთავრო დედა ეს ლოცვა ჩემი, რადგან ვიცი, რომ სადაც შენა ხარ – იქ გამარჯვებაა! მხოლოდ, ვიდრე დავამთავრებ, ერთს კიდევ დავძენ, ჩვენი მამაკაცების დანიშნულებისა და პასუხისმგებლობის უმთავრეს საკითხებზე.

მამაკაცის წმიდათაწმიდა ვალია ქალის ღირსების დაცვა ისე, როგორც ამას ეროვნული ადათ-წესი ასწავლის ყველას და მათ შორის ჩვენც, ქართველებს: ცოლი მთხოვა და ვერ მივეც... აი, ესაა მთავარი, როცა ყოველი თხოვნა შეგიძლია შეუსრულო მოსულს, გარდა საკუთარი ცოლის ღირსების შეგინებისა და ამ ღირსებას შეეწირო და შეიწირო კიდევ მოძალადე...

და აჰა, ჩემი ბოლოთქმა, ლოცვის გვირგვინი ჩემი, ჰიმნი შენდამი, დედაო ღმერთისა. ეს ჰიმნი გულიდან მოდის, ვით თვით ეს ლოცვა და ნუ გამიწყრები ჰიმნის თავისებურებისათვის.

ჰიმნი

ჰეი! ქალი არის ჩვენი დროშა, საქართველოს
იმედი,
მაგრამ ხელჰყვეს, ჯვარს გააკრეს, ამირანთა
დედები,
რომ ვერ ზარღონ ვაჟკაცები – რუსთაველის
გმირები,
ღვთისშვილების უფლებები ბათილდება
ფულებით.

მისამღერი:

ჰეი! გვეყო სევდა ხეიწას, გოწას, სევდა
უიარაღოს
ავირჩიოთ გეზი ერთი გავხდეთ სრულყოფი-

ლები,

ვერას გვიზამს ვნებათღელვა, მოგვერევა ვერასდროს,

გავახილოთ თვალები და გავხდეთ სრულყოფილები.

ჰეი! აღსდექ ერო, თავს მიხედე, აღარ გეყო მონობა?!

სიმახინჯეს შევეყარეთ – ერი თავის მტერია,

მტრობა ჩვევად დაგვებდა, სულ დაგვარგეთ გონება

ქვეყნის ნაცვლად ავაშენეთ სიცრუის იმპერია.

მისამღერი:

ჰეი! გვეყო ცრემლი ხვიჩას, გოჩას, სევდა უიარაღოს

ავირჩიოთ გეზი ერთი, გავხდეთ სრულყოფილები,

ვერას გვიზამს ვნებათღელვა, მოგვერევა ვერასდროს,

გავახილოთ თვალები და გავხდეთ სრულყოფილები.

ჰეი! სხვის ქვეყნებში მაწანწალებს, საკუთარში ლტოლვილებს

მოგვივლინეს მძიმე ტანჯვა, ჯვარცმას რომ შეედრება

უნუგეშო მსხვერპლნი ვჭვრეტლით ჩვენს პირ-
მოდნე ურჯუაებს,
მაგრამ ცრემლმა გამოგვაწროთ, ტანჯვამ
შეგვქმნა გმირებად!

მისამღერი:

ჰეი! გვეყო ცრემლი ხვიჩას, გოჩას, სევდა უი-
არაღოს

ავირჩიოთ გეზი ერთი, გავხდეთ სრულყოფი-
ლები,

ვერას გვიზამს ვნებათღელვა, მოგვერევა ვე-
რასდროს,

გავახილოთ თვალები და გავხდეთ სრულ-
ყოფილები.

ჰეი! ამობრწყინდა ვაჟკაცობის უშიშარი
მთიები,

ულმობელი მტერთა მიმართ, კუშტი უშეღავა-
თო,

წინ გზა გვიძევს ეკლიანი ვარდების და
იების,

ბრძოლის ქარცეცხლში გავდივართ, ძმობის
მზე რომ ავანთოთ!

მისამღერი:

ჰეი! გვეყო ცრემლი ხვიჩას, გოჩას, სევდა
უიარაღოს

ავირჩიოთ გეზი ერთი, გავხდეთ სრულყოფი-
ლები,

ვერას გვიზამ ვნებათღელვა, მოგვერევა ვერასდროს,
გავახილოთ თვალები და გავხდეთ სრულყოფილები.

კეთილი იყოს შენი მობრძანება დედოფლისა, წმინდაო მარიამ, ჩვენი მიწიერი დედების გასანათლებლად, მათი ამადლებისა და ღირსების აღსადგენად. ამინ!

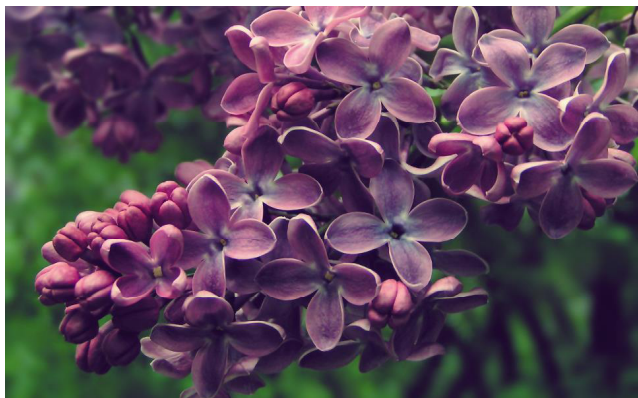
მიქაელისა და გაბრიელის გზავნილი

ჩემო დებო და ძმებო! მე მოვედი რათა გითხრათ, რომ სიკვდილი არ არსებობს! არსებობს მხოლოდ მარადიული სიცოცხლე. ქრისტე ამის მაგალითია და ეს ყველას შეუძლია! ამისათვის საჭიროა სხეული არ დაამძიმოთ ცოდვებით, ანუ ავადმყოფობით. იცხოვრეთ სიკეთით ყოველთა სიკეთისთვის! ნუ ჩაეშვებით ცოდვების ჯოჯოხეთში. შეხედეთ ბუნებას, შეერწყეთ მას და იცხოვრეთ მისი კანონებით. ყველაფერი კანონზომიერებით შექმნა ღმერთმა, სიკვდილის გარდა. ნუ მიგაჩნიათ, რომ სიკვდილი აუცილებელია ან გარდაუვალი.

სიკვდილი არსებობს სიკვდილის დასათრგუნავად და არა სიცოცხლის მოსასპობად. როდესაც ამ კანონზომიერებას დაიცავს კაცობრიობა, ეს პრობლემა აღმოიფხვრება!

გილოცავთ აღდგომას! ქრისტე აღსდგა! ჭეშმარიტად! ყველას გულში აღმდგარიყოს მისი ძლევა მოსილება! ამინ!

მე ვარ მიქაელი და გაბრიელი

ბელსიტყვების
მაგიერად

მედიტაცია

სიყვარული და ზრუნვა ბავშვებს!

უსაყვარლესი ნიკოლოზ რერისის
კარნახის ფრაგმენტი

2005 წლის 30 მაისი

მსურს ბევრი რამ ვუთხრა იმ ადამიანებს, რომლებიც განსხეულებაში იმყოფებიან ამჟამად ამ დედამიწაზე. და ის, რაც ყველაზე აუცილებელია, აი ის მინდა მოგახსენოთ. მინდა მოგაწოდოთ ის რჩევები და რეკომენდაციები, რომლებითაც უნდა ისარგებლოთ ამჟამად.

მე რომ ეხლა განსხეულებაში ვიყო, მაშინ ჩემს ყოველ ძალას, მთელს ჩემს ენერჯიას და ფულად სახსრებს მოგახმარდი მხოლოდ ერთს: ბავშვთა უფასო აღზრდას იმ ასაკიდან, რომელშიდაც ისინი ყველაზე იოლად ითვისებენ ნებისმიერ ინფორმაციას და მათი გონებაც ჯერ არაა დაბლოკილი ცრუ ინფორ-

მაცით, რომელიც მსოფლიოს მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებიდან იღვრება.

მე მაქსიმალურ ძალისხმევას გამოვაფლენდი იმისათვის, რომ შევხვედროდი იმ ადამიანებს, რომელთა ხელშიცაა ძალაუფლება და იმ ადამიანებსაც, ვისაც ფინანსური საშუალება გააჩნია.

საჭირთა მოიძებნოს შესაბამისი სიტყვები, რათა დავარწმუნოთ ისინი ბავშვთა განათლების ვრცელი ქსელის შექმნის აუცილებლობაში ისეთი ბავშვების აღსაზრდელად, რომლებიც სწავლის უნართაგან და მახვილგონიერებისაგან გამორჩევიან.

ეს უნდა იყვეს გლობალური ჰუმანიტარული განათლება, რომელშიდაც აუცილებლად იქნება გათვალისწინებული ხელოვნების, მსოფლიო ისტორიის, რელიგიის ისტორიის და თანამედროვე კომუნიკაციების ყოველ საშუალებათა სწავლა.

სახელდობრ, ამ საკითხებისადმი საჭირთა ვრცელი მიდგომები და შემოქმედების ყველაზე საუკეთესო ნიმუშების შესწავლა როგორც მეცნიერებაში, ასევე ხელოვნებაშიც, რომ-

ლებსაც განვითარების ამ ეტაპზე ფლობს კაცობრიობა, ასევე იმ მეკვიდრეობის შესწავლა, რომელიც შთამომავლობით გვერგო ადამიანთა წინა თაობებიდან.

განათლებას ყოველმხრივი ზოგადჰუმანიტარული ხასიათი უნდა მიეცეთ. ბავშვის ცნობისმოყვარე და გამჭრიახე გონება, დღემებისა და სასოწარკვეთილებისაგანაა თავისუფალი, რაც უკვე ჩამოყალიბებულ თაობას ახასიათებს და ამიტომ მას ღრუბელივით შეუძლია შეიწოვოს ცოდნა და ჩაწოდეს ყველაფერს, რაც კი კაცობრიობას დაუგროვებია.

ადამიანი, რომელმაც სრულფასოვანი განათლება შეიძინა და რაც მთავარია, ღვთიური კანონის შესახებ მიიღო წარმოდგენა, ის საზოგადოების საფუძველი და საძირკველი გახდება, რაზედაც ჩვენ მომავლის შენობას, ახალი ეპოქის შენობას ავაშენებთ, რაც ძველის სანაცვლოდ უნდა მოვიდეს.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაგუთმოს რელიგიურ განათლებას. ბავშვის ცნობიერებაში არასოდეს არ უნდა ჩავენერგოს რომელიმე რელიგიის საფუძველი, რომელიც უკვე არსებობს დედამიწაზე. მაგრამ უნდა მივცეთ ცოდნაც და რწმენის საფუძვლების განმარტებანიც.

ღვთაებრივი გრძნობა იმთავითვე თანდაყოლილი აქვთ იმ ბავშვებს, რომლებიც ამ სამყაროში მოდიან. განსაკუთრებით იმათ, ვინც მეექვსე ძირეულ რასას ეკუთვნიან და რომლებმაც დაიწყეს დედამიწაზე განსხეულება.

და ეს ღვთაებრივი გრძნობა, ღვთიური კანონისა და ღვთაებრივი სამართლის მიმართ რწმენა, თავისუფლად უნდა განვითარდეს ბავშვის ცნობიერებაში ისე, რომ ეკლესიური დოგმების არავითარი ზეგავლენა არ განიცადონ.

ბავშვის გონება უნარიანია ძალიან სწრაფად მოიძიოს ის საერთო არსი, საერთო წყარო, რომლებიც ყოველი რწმენისა და რელიგიის უკან დგანან. და, სახელდობრ, აი ესენია ის პრინციპები, რაც ასე ესაჭიროება მთელს კაცობრიობას, და განსაკუთრებით კი ამ ეტაპზე მყოფ რუსეთს...

ყოველი ბავშვი, რომელმაც ამგვარი სრულფასოვანი განათლება მიიღო, უნარიანი იქნება ზეგავლენა მოახდინოს ცხოვრებაში და მონაწილეობა მიიღოს კიდევ ცხოვრებისეული ორიენტირების ჩამოყალიბებაში ქვეყნის (ქვეყნების) ათასობით და მილიონობით ადამიანთათვის და ეს მოხდება იმ შემოქმედების სფეროს მიუხედავად, რომელსაც აირჩევს თავისი ძალების გამოსავლენად.

ბავშვების განათლებაზე ზრუნვა იმ ამოცანას წარმოადგენს, რომელსაც თავისი მნიშვნელობისა და ღირებულების თვალსაზრისით ვერაფერი სხვა ვერც კი შეედრება.

ქვეყანა, რომელიც არ ზრუნავს თავის მომავალზე, სიცოცხლის უნარიანი ქვეყანა ვერ იქნება.

დროა ყოველდღიურ წეს-ჩვეულებებში დავიბრუნოთ ისეთი მცნებები, როგორებიცაა პატივი და ღირსება.

საზოგადოება საჭიროებს ზნეობრივი ორიენტირების სასწრაფო აღდგენას.

მე ვარ ნიკოლოზ რერისი

როგორ ზრდიან ბავშვებს სხვა ქვეყნებში

დანია

დანის ბავშვები თავისუფლებისა და თანასწორუფლებიანობის ატმოსფეროში იზრდებიან. იქ ბავშვი ადრეული ასაკიდანვე ოჯახის სრულფასოვანი წევრია, რომელსაც თავისი აზრის გამოთქმის უფლება აქვს და ნებისმიერი საკითხის გადაწყვეტაში ღებულაობს მონაწილეობას. დანიელი მშობლებისათვის აღზრდის მთავარი მეთოდია – თამაში, ამიტომ მათი საბავშვო ბაღები უმაღლეს დონეზე არიან აღჭურვილნი ყოველივე იმით, რაც სხვადასხვა სათამაშო პროგრამებს ესაჭიროება.

ირლანდია

ამ ქვეყანაში ბავშვებს უზენაესი სისათუთით ექცევიან. თუნდაც რომ რაღაც გაუტყდეს ბავშვს სახლში ან მაღაზიაში, არავინ გაუჯაფრდება მას ამისათვის, ხშირად პირიქითაც მოექცევიან მას, – „ხომ არ შეგეშინდა-ო?“ აი ასე ამშვიდებენ მას კრიტიკულ სიტუაციაში.

მიუხედავად იმისა, რომ ირლანდიელი ქალები საკმარისად ზრდასრულ ასაკში აჩენენ შვილებს, ბავშვების სიმრავლეა მათ ოჯახებში, – ხშირად ოთხი ან ხუთი. საინტერესოა, რომ ამ ქვეყანაში სრულებით არაა საბავშვო სახლები: ობოლთათვის ყოველთვის მოიძებნება თბილი და მოსიყვარულე ოჯახი.

ავსტრია

ამ ქვეყანაში ბავშვთა აღზრდას, ისევე როგორც ნებისმიერ სხვა საკითხს, არაერთმნიშვნელოვნად აფასებენ. ერთის მხრივ ითვლება, რომ ავსტრიელი მშობლები ერთ-ერთი ყველაზე მკაცრი მშობლები არიან მსოფლიოში. მეორეს მხრივ, ითვლება, რომ ზუსტად ავსტრიაში ბავშვების სათამაშოების საყიდლად ყოველწლიურად იხარჯება გაცილებით მეტი თანხა, ვიდრე სხვა ნებისმიერ ევროპულ ქვეყანაში.

ბელგია

ბავშვებს ადრეული ასაკიდანვე ასწავლიან გახდნენ საზოგადოების განუყოფელი ნაწილი. უკვე 2.5 წლიდან ბავშვები დადიან... სკოლაში! კლასში ერთი მასწავლებელი ასწავლის და

ის მუდმივად მუშაობს მათთან. ის მათ ასწავლის აკურატულობას, მეგობრობას, ერთმანეთის დახმარებას, თანატოლების მიმართ პატივისცემას.

ნიდერლანდები

„ბავშვები თავისუფალნი უნდა გაიზარდონ“, – აი ამ ქვეყნის მთავარი წესი. ბავშვებს ყველაფრის უფლებას აძლევენ, ოღონდ მათ ჯანმრთელობას არაფერი არ უნდა ემუქრებოდეს. გინდაც რომ დიდიდან სადამომდე აშენონ, ანგრიონ, ირბინონ ან იხმაურონ, – არავინ სიტყვასაც არ ეტყვის მათ. ასევე სწავლაც სახალისო და სასიხარულო უნდა იყვეს. სკოლაში ბავშვები პრაქტიკულად ხელცარიელები დადიან: თან მხოლოდ ბუტერბროდი მიაქვთ და დანარჩენ საჭიროს მათ სკოლაში აძლევენ უშუალოდ გაკვეთილზე.

აშშ

შტატებში ბავშვის მიმართ საზრუნავი ახალგაზრდა დედების მხრებზეა დადებული, რომლებიც არ ჩქარობენ დეკრეტიდან გამოსვლას. ბავშვის მიმართ მოთმინება და დემოკრატიული

დამოკიდებულება აქვთ გამომუშაებულნი.. დანაშაულის გამო უმთავრესად ორი სასჯელი არსებობს: პირველი, – სათამაშოს ჩამორთმევა ან ტელევიზორის ცქერის აკრძალვა, მეორე – „დასვენების სკამი“, რომელზედაც ჩუმად მჯდარი ბავშვი ფიქრობს იმაზე, თუ რა დააშავა. და თუ ბავშვი ვინმეს ეტყვის, რომ იგი სცემეს, მაშინ ამის გამგონე ადამიანი უპირველესად ყოვლისა პოლიციას გამოიძახებს.

კანადა

აქ, როგორც ნიდერლანდებში, ბავშვს პრაქტიკულად ყველაფრის უფლება აქვს. სიტყვა „არა“ აქ არ არსებობს, აკრძალულია და აღზრდის ძირითად ამოცანას წარმოადგენს შემოქმედებისა და შინაგანი თავისუფლების განვითარება. შეზღუდვა საერთოდ არ არსებობს: არ არსებობს მკაცრი რეჟიმი, მოთხოვნები, დისციპლინა. ყველა ცდილობს უბრალოდ დატკბეს ცხოვრებით, ბავშვებიცა და დიდებიც.

საქართველოში?

უმჯობესია გავიხსენოთ წინაპართა სიბრძნე, რომელიც ასე გამორჩეული ყოფილა აქ მოყვანილ სრულიად საკაცობრიო განზომილებასთან შედარებით. ასე რომ ღირს გავიხსენოთ წინაპართა სიბრძნე...

შვიდ წლამდე ბავშვი, ბავშვი იყო და ლაღობდა: თამაშობდა, მშობლებისა და ახლობლების სიყვარულით ტკებობდა და... ეს მხოლოდ შვიდ წლამდე.

შვიდი წლის რომ გახდებოდა, მას ოფიციალურად უფროსებში ღებულობდნენ: შვიდი წლის ბავშვი, ისევე როგორც უფროსები, უფროსის სახლიდან გასვლის თუ შემოსვლის დროს ფეხზე დგებოდა ისევე როგორც უფროსები მისი გასვლა-შემოსვლისას! იგი ოჯახის სრულუფლებიანი და პასუხისმგებელი პირი ხდებოდა სათათბირო, გადამწყვეტი სიტყვის უფლებით. ასე იზრდებოდა მეომარი, დიასახლისი, მომავალი დედა თუ მამა და ნამდვილი მამულიშვილი, ერის პატრონი და მოამაგე. მათი შემხედვარე მოზარდი პატარები შენატროდნენ ზრდასრული ასაკის მქონე გუშინდელ ბავშვებს და მათში უკვე ისახებოდა მომავალი ნამდვილი ქართველი...

...აღბათ ღირს ამ უკეთილშობილესი ადამათის აღდგენა ერში!

შინაარსი

წინასიტყვაობა	3
მადლიერების ღოცვა, – ღვთისმშობლის გზავნილი	7
ჭეშმარიტება ბავშვის ენით ლაპარაკობს!	9
ბავშვები წერენ ღმერთს	29
გულის ღოცვა	38
ყველა საიდუმლოება	40
1. მე ვარ	41
2. ყოველივე სიკეთეა	46
3. ჯანმრთელობა	50
4. მკურნალობა	54
5. სიწმინდე	58

6. საჩუქრის საიდუმლოება	63
7. დამცირება	70
8. აღორძინება	75
9. თავისუფლება	79
10. რელიგია	83
11. სიკვდილი	90
მამაზეციერის გზავნილი	98
სპეკულაცია დედობით	102
ჰიმნი	122
მიქაელისა და გაბრიელის გზავნილი	126
ბოლოსიტყვაობის მაგივრად სიყვარული და ზრუნვა ბავშვებს!	129
როგორ ზრდიან ბავშვებს სხვა ქვეყნებში	141